

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: office@ccdab.ro**Director:****Prof. Dărămuș Eugenia Marcela****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Crișan Monica, prof. Popa Ramona Claudia, prof. Nandrea Maria, doc. Cutean Irina**Colaboratori:** insp. gen. prof. Sandu Cornel
conf. univ. dr. Panaite Ovidiu**Tehnoredactare:** aj. analist programator Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Simpozionul „Educație pentru dezvoltare durabilă a României în context european” – 15 decembrie 2022 - Prof. Oros Ligia	3
Experiența mea eTwinning – Prof. înv. primar Enescu Luminița Ana	4
Resurse educaționale deschise la fizică – Prof. Demeny Ida	6
Programa școlară – teme de interculturalitate – Prof. Cohuș Elena Cristina	9
100 de ani de la proclamarea Republicii Turcia – Prof. Cetean Daniela	11
Noi instrumente de lucru pentru profesori și părinți - propunere – Prof. Bălan Anca	14
Pledoarie pentruu citit - Prof. înv. primar Alecușan Elena Gabriela	15
Cooperare sau colaborare? – Prof. Ciolan Lenuța	17
Stimularea interesului pentru lectură a elevilor ciclului primar – Prof. înv. primar Mateș Rodica	19
Educația incluzivă în grădiniță – Prof. înv. preșcolar Mihai Maria - Claudia	21
Violența în mediul școlar – Prof. înv. preșcolar Mija Adina Nicoleta	24
Discuții referitoare la integrarea și relaționarea socio-emoțională în grupa de preșcolari – Prof. înv. preșcolar Oneț Cosmina, prof. înv. preșcolar Florea Iulia Mădălina	27
Evaluarea progresului copilului preșcolar prin desen – Prof. înv. preșcolar Petruța Angela, prof. înv. preșcolar Cioancă Ramona	29
Contabilitatea capitalului social la F.E. XIECO LEASING S.R.L.– Prof. Ciocan Carmen	30
Proiect de activitate integrată pe o zi – Prof. înv. preșcolar Barjica Adriana Aurica, prof. înv. preșcolar Bota Elisabeta	34

Dezvoltarea lecturii în ciclul primar – Prof. Schenker Mureșan Sorina Emilia	41
Rolul basmelor în viața elevilor de la ciclul primar – Prof. Szilaghi Szekely Melinda	44
Construirea lecturii active la adolescenți – între iluzie și realitate – Prof. Novac Marioara	46
Importanța grădiniței în dezvoltarea copilului – Prof. învă. preșcolar Dușa Adriana Elena	48
Educația în SUA – Prof. Opincariu – Mihinda Mihaela	49
Profilul de formare al absolventului de ciclu primar – Prof. Vrenghea Mihaela	50
Spiritul și școlile Blajului – Prof. Poptelecan Călin	52
Raportul de progres școlar – Prof. Ursaleș Traian - Nicolae	54

**„EDUCAȚIE PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ A ROMÂNIEI
- ÎN CONTEXT EUROPEAN”**

EDIȚIA A XIV-A, 15 DECEMBRIE 2022

Prof. metodist Oros Ligia Elena, CCD Alba

TEMA SIMPOZIONULUI:

1. Mediul în viața omului. Abordări cetățenești europene și românești.
2. Educația pentru dezvoltare durabilă a României și profesia didactică.
3. Cunoașterea elevilor, etapă premergătoare necesară în procesul de educație pentru dezvoltare durabilă. Identificarea capacităților și a posibilităților profesionale ale elevilor de a contribui la dezvoltarea durabilă a locurilor natale.
4. Performanțe educaționale din punct de vedere al Educației pentru dezvoltare durabilă a României.
Calitate – performanță – utilitate – valoare în UE.
Calitate – performanță – utilitate – valoare în România.
Competențe necesare - competențe inutile dezvoltării socio-economice/prosperității țării.
5. Strategia personală și profesională a cadrului didactic, în contextul activității didactice de specialitate, în funcție de criteriile de calitate și performanțe educaționale ce reies din Strategia UNECE pentru Educația pentru Dezvoltare Durabilă. Strategii didactice utile și eficiente în sprijinul dezvoltării durabile a României.
6. Educația pentru dezvoltare durabilă a societății românești și gestionarea timpului școlar.
7. Educația pentru dezvoltare durabilă a locurilor natale ca motivație a învățării.
8. Strategii didactice de evaluare în sprijinul dezvoltării durabile a României. Elemente de deontologie a evaluării educaționale în context european și românesc. Evaluarea elevilor în contextul dezvoltării durabile a societății românești.
9. Integrarea Educației pentru dezvoltare durabilă în contextul local. Cunoașterea comunității autohtone și a aspirațiilor pentru dezvoltare durabilă. Cunoașterea nevoilor comunității românești. Activități curriculare și extra curriculare în contextul local, utile dezvoltării durabile a societății românești.
10. Transformarea educației în resursă de bază a modernizării și dezvoltării durabile a României.

INSTITUȚII PARTENERE

UNIVERSITATEA „1 DECEMBRIE 1918” ALBA IULIA
INSPECTORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI ALBA
CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ ALBA

LOCUL DE DESFĂȘURARE:

Casa Corpului Didactic Alba

SCOPUL:

Ca ecou al preocupărilor din climatul educațional actual, **Simpozionul „Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european”** își propune:

- să faciliteze schimburile de idei și interacțiunea între diferiții factori interesați de domeniul educației pentru dezvoltarea durabilă a României și pentru prosperitatea cetățenilor ei;
- să faciliteze înțelegerea și conștientizarea publică privind impactul educației pentru dezvoltarea durabilă a societății asupra vieții noastre de zi cu zi și să faciliteze înțelegerea modului în care acest tip de educație poate contribui la dezvoltarea unei societăți echitabile, sănătoase și mai tolerante;
- să valorifice și să promoveze potențialul creativ și inovator al cadrelor didactice și al elevilor, prin exemple de bună practică utile dezvoltării durabile a României;

- să ofere cadrelor didactice noi posibilități de a încorpora conceptele dezvoltării durabile în procesele de reformă a educației;
- să identifice, să promoveze și să conserve specificul cultural și spiritual autohton, punându-l în valoare ca resursă a dezvoltării și prosperității și afirmându-l, identitar, în spațiul european;
- să readucă dascălul în centrul vieții comunitare, ca exponent al unui sistem de valori funcțional și durabil;
- să inițieze, să implementeze și să asigure programe educaționale vizând dezvoltarea durabilă a României;
- să aducă în centrul atenției cadrelor didactice, elevilor și societății implicațiile sociale ale neglijării educației pentru dezvoltare durabilă.

GRUPUL ȚINTĂ: Simpozionul se adresează tuturor cadrelor didactice, elevilor și tuturor celor interesați de problematica dezvoltării durabile a României.

Simpozionul a fost lansat în data de 15 noiembrie 2022, prin anunțarea pe site-ul CCD Alba respectiv pe poșta electronică albanet a începerii activităților de înscriere a lucrărilor.

La simpozion s-au înscris un număr de **20 cadre didactice**, pe baza a **20 de lucrări** alcătuite.

Au participat cadre didactice din toate zonele județului, reprezentând atât grădinițe, școli primare, școli gimnaziale precum și colegii naționale, colegii tehnice sau licee vocaționale.

Participanții au fost din următoarele județe: Alba, Mureș, Vrancea.

Tematica abordată a fost corect încadrată în tematica simpozionului, lucrările au avut caracter practic aplicativ în cea mai mare parte, iar lucrările care au abordat parte teoretică de metodică, pedagogie sau psihopedagogie au avut un înalt nivel academic.

Consider că numărul mic de participanți din acest an se datorează avalanșei de simpozioane existente, schimbării ordinului de ministru referitor la acumularea creditelor profesionale transferabile, dar și existenței taxei de înscriere (la concurență cu eventuale participări gratuite cu materiale în diverse locuri).

Felicităm toți participanții, fiecare cadru didactic implicat va primi o diplomă de participare pe care va fi specificat ISSN-ul acestui simpozion, adică **ISSN 2069 – 296x**, așa cum este el înscris în registrul publicațiilor.

EXPERIENȚA MEA ETWINNING

Prof. inv. primar Enescu Luminița Ana, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir

Proiectele eTwinning sunt o cale spre o abordare europeană a parcursurilor didactice și spre o mai ușoară integrare într-o societate înclinată spre tehnologie. Scopul principal al eTwinning este acela de a facilita comunicarea și colaborarea între școli din țările implicând cadrele didactice și elevii în activități noi de învățare.

Întâlnirea mea cu eTwinning a început acum 7 ani, dar mult timp am ales să nu mă implic în proiecte, fiind câteva aspecte pe care le-am considerat esențiale: bariere lingvistice, tehnologice, lipsa timpului. Alături de colegile din școala am descoperit această platformă pas cu pas și am început să particip la câteva proiecte, fără însă a le finaliza prin aplicarea pentru certificatul de calitate.

Anul școlar 2021-2022 a fost pentru mine și elevii mei bogat în activitate, fiind implicați în mai multe proiecte. Trei dintre acestea au primit certificatul de calitate, fiind o recompensă pentru munca noastră. Perioada de implementare a acestor proiecte a fost cu multe activități inedite, plăcute, dar și multe provocări. Împreună am depășit barierele de comunicare și cele a căror cauză a fost utilizarea platformelor online și a instrumentelor de lucru. Activitățile desfășurate au fost atractive, implicând elevii în acțiuni inedite, pornind de la interesele și înclinațiile lor. Prin aceste proiecte, copiii au fost încurajați să își exprime emoțiile și să vorbească despre sentimentele lor, fiind un bun prilej de a se lega prietenii noi, de a dezvolta abilitățile de comunicare și relaționare, de a fi mai atenți cu noi și cu ceilalți. Faptul că elevii și dascălii cordonatori au provenit din mai multe țări, fiecare cu o cultură și tradiții proprii, nu a fost o barieră în comunicare și a sporit valorile transmise elevilor. Limba comună a proiectelor a fost cea a prieteniei și colaborării.

Proiectul eTwinning „Sunt mic, dar și eu am sentimente” a fost proiectul pe care elevii l-au iubit cel mai mult, participând cu entuziasm la activitățile propuse. Ne-am împrietenit cu copii și cadre didactice din Turcia, Bulgaria, Italia, Polonia și România, alături de care am învățat multe lucruri. Prin acest proiect elevii au fost încurajați să își exprime emoțiile și să vorbească despre sentimentele lor. Scopul proiectului a fost de a crește gradul de conștientizare emoțională la o vârstă fragedă, de a dobândi abilități verbale/vizuale/literare de exprimare a emoțiilor pozitive și de gestionare a emoțiilor negative. Un alt aspect important urmărit prin acest proiect a fost dezvoltarea abilităților digitale atât ale profesorilor, cât și ale elevilor, cunoștințelor și abilităților profesorilor, părinților și elevilor cu privire la securitatea internetului. Limba comună a proiectului a fost cea a prieteniei și colaborării.

Au fost desfășurate activități colaborative: Zâmbetele școlii noastre, Măștile noastre emoționale, Sentimente naționale, Cântecul nostru rap cu sloganuri emoționale, Culoarea emoțiilor. Activitățile comune au presupus realizarea unui colaj/mandală cu numele proiectului, acrostih/poem Zumpad de 8 Martie, Zidul emoțiilor. Instrumentele Web 2 utilizate au fost: Canva, Chatterpix, Wordwall, Wordart, Bitmoji, Jigsawplanet, Zumpad, Storyjumper, Vimeo, Pixiz.

Rezultatele proiectului au fost:

- ❖ „Sunt mic, dar am și eu sentimente” pe Zumpad
- ❖ Cartea noastră digitală- Storyjumper

Acest proiect a fost premiat cu Certificatul de Calitate în fiecare din cele 5 țări implicate.

Fiecare activitate desfășurată în cadrul proiectelor eTwinning ne-a făcut să fim mai buni, mai cooperanți și mai creativi.

RESURSE EDUCATIONALE DESCHISE LA FIZICĂ

Prof. Demény Ida, Colegiul Național „Bethen Gábor” Aiud

Resursele educaționale deschise (RED) sunt resurse licențiate liber (CC BY), accesibile de către orice persoană interesată (profesori, elevi, părinți), sunt centrate pe formarea de competențe și au caracter transferabil adică pot fi organizare și reorganizare în variate scopuri și modalități, în contexte diferite. În funcție de momentul lecției în care pot fi utilizate sau de destinatarul acestora, RED-urile pot fi clasificate în mai multe categorii.

Criterii posibile care pot fi avute în vedere pentru realizarea unor RED-uri de succes:

- Să fie în concordanță cu programa școlară;
- Să pună accentul pe dezvoltarea de competențe;
- Să vizeze o activitate de învățare prevăzută de programa școlară în vigoare sau să vizeze o activitate complementară descoperită de către cadrul didactic;
- Să fie ușor de înțeles, adaptat la nivelul de dezvoltare intelectuală al celor cărora i se adresează;
- Să fie interactive, cu momente de reflecție și fișe de autoevaluare;
- Să aibă o durată scurtă;
- Să poată fi integrate cu ușurință într-un scenariu didactic;
- Să poată fi adaptate și transformate într-o altă resursă educațională deschisă de către alți profesori;
- Să aibă suport grafic și cartografic (esențial la disciplina geografie, de exemplu), imagini etc.

Mai jos, prezint o clasificare a resurselor educaționale deschise utilizând ca exemple câteva resurse, realizate individual sau în echipă cu alți colegi de specialitate.

Criterii de clasificare:

I. După momentele lecției în care pot fi utilizate:

1. Resurse pentru predare-învățare:

a) Lecții video (ce prezintă anumite procese, fenomene și elemente fizice) ce pot fi utilizate în sala de clasă sau pot fi accesate de către elevi pentru a aprofunda cele prezentate de către cadrul didactic în sala de clasă.

Exemple de lecții video create în cadrul proiectului CRED: pot fi accesate pe canalul de Youtube www.youtube.com/educredgimnaziu cât și pe site-urile red.educred.ro și digital.educred.ro.

b) Suporturi vizuale: ce pot fi descărcate gratuit și utilizate în sala de clasă sau accesate de pe site-ul sau platforma unde au fost postate.

Exemple: https://digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/?_sfm_tip_resursa=Suport%20vizual

c) Materiale suport, în drive: pot fi utilizate ca atare sau conținutul poate fi adaptat specificului clasei de elevi sau trunchiat.

Exemple: https://digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/?_sft_category=drive

2. Resurse pentru fixarea cunoștințelor/ captarea atenției: Exerciții interactive postate pe diferite platforme educaționale. Exemple:

Platforma Wordwall: https://digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/?_sft_category=wordwall-net

Platforma Liveworksheets: https://digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/?_sft_category=liveworksheets-com

Platforma Kahoot: https://digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/?_sft_category=kahoot-it

Platforma LearningApps: https://digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/?_sft_category=learningapps-org

Platforma Quizziz: https://digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/?_sft_category=quizziz-com
Alte platforme, instrumente și aplicații educaționale: <https://digitaledu.ro/aplicatii-educationale/>

3. Resurse pentru recapitularea cunoștințelor/ evaluare:

Teste sau fișe de recapitulare ce conțin itemi obiectivi, semiobiectivi și subiectivi cu un grad de dificultate ce crește gradual. Aceste resurse pot fi utilizate ca atare, pot fi trunchiate sau pe baza lor pot fi construite alte resurse adaptate nivelului de la clasă.

Acestea pot fi create utilizând diferite instrumente google sau platforme interactive:

- a) Formulare google
- b) Teste în format word/ pdf
- c) Teste interactive create pe diferite platforme educaționale

II. După destinatarul resurselor:

1. Resurse ce se adresează direct cadrelor didactice:

- a) Tutoriale de utilizare a unor platforme educaționale: acestea explică modul de realizare a unor resurse educaționale utilizând instrumentele furnizate de către platforma respectivă.
- b) Tutoriale pentru realizare unor resurse educaționale proprii utilizând diferite instrumente google sau microsoft.
- c) Lecții video/ word/ pdf, teste în format word/ interactive, create utilizând diferite instrumente sau platforme educaționale.

2. Resurse ce se adresează direct elevilor:

- a) Tutoriale de realizare a unor proiecte utilizând diferite platforme educaționale.
- b) Lecții video: cuprind toate momentele lecției, se recomandă parcurgerea acesteia asincron, pentru fixarea noțiunilor explicate la clasă de către profesor.
- c) Resurse pentru înțelegerea anumitor procese, fenomene, elemente sau noțiuni.

Resursele educaționale deschise au un rol important deoarece sunt ușor de accesat, atâta timp cât este o conexiune la internet, de pe orice dispozitiv. Abordează subiecte diferite ce facilitează înțelegerea unor noțiuni noi, a unor procese, elemente și fenomene geografice ce susțin învățarea asincron la elevi. Pentru profesori, reprezintă o bază de date sau o sursă de inspirație în realizarea propriilor resurse.

Avantajele și riscurile utilizării RED

Avantaje

1. Accesul la educație de calitate pentru un număr mai mare de persoane. Acesta este avantajul cel mai vizibil și care ține mai ales de gratuitatea accesului. Unul dintre principiile de bază ale educației este echitatea: dorim ca oricine, indiferent de clasa socială, să aibă acces la educație de calitate. Știm că în practică suntem departe de acest deziderat. Este suficient să spunem că șansa unui copil născut în mediul rural de a ajunge la universitate este de aproximativ zece ori mai mică decât a unuia dintr-un oraș mediu sau mare. Sau putem să ne uităm cum sunt distribuite rezultatele la bacalaureat și examene naționale pentru a înțelege că în realitate există „școli bune” și „școli slabe”.

Universalizarea accesului la cursuri este un pas important, dar nu este singurul, atunci când privim din perspectiva RED. Factorul cel mai important într-o școală sunt profesorii, iar resursele deschise sunt un canal de transfer direct și rapid de expertiză de la profesori cu experiență mai mare la cei cu experiență mai redusă. Dădeam mai sus exemplele materialelor didactice produse de profesori, de la planuri de lecție la metode de evaluare și tehnici de lucru la clasă, sau chiar la filme cu profesori predând. Imaginați-vă acum un profesor debutant, care trebuie să producă singur toate aceste resurse pentru clasa sa dintr-un sat oarecare; dar și unul care are acces imediat la o bogată bază de date cu resurse deschise produse de colegii săi de-a lungul timpului. Pentru binele copiilor noștri, al doilea model este cel pe care îl căutăm.

2. Creșterea calității educației prin evaluarea de către colegi (peer-evaluation)

Unul dintre argumentele împotriva RED cel mai des întâlnite este cel al absenței standardelor de calitate. Cum putem să ne asigurăm că o resursă este bună dacă nu avem un arbitru, o agenție independentă care să o evalueze și să acrediteze. Vom arăta că pe termen lung acest aparent dezavantaj se transformă într-un uriaș avantaj.

Este un mecanism prin care, pe termen lung, se obțin rezultate remarcabile în domenii precum:

- Dezvoltarea și îmbunătățirea programei și a materialelor didactice;
- Organizare programelor și a cursurilor în desfășurare;
- Organizarea de sesiuni de interacțiune cu studenții și între aceștia;
- Dezvoltarea unor materiale și tehnici de predare de calitate;
- Găsirea unor modalități eficiente de evaluare

3. Creșterea interesului comunității față de educație

Absența comunității – în primul rând a părinților, în învățământul preuniversitar – din viața școlii este unul dintre principalele motive de îngrijorare pentru profesioniștii din educație. Lucrurile se văd ușor diferit din cealaltă perspectivă: „ce legătură are școala cu viața?” este o întrebare retorică auzită adesea în rândul membrilor comunității. Indiferent cum formulăm problema, constatăm o distanțare continuă între școală și educație.

O parte din problemă este dată de lipsa de informare despre ce se întâmplă la școală și este un punct în care folosirea RED poate să aducă beneficii.

4. Stimularea inovației

Inovația este motorul creșterii economice în societățile dezvoltate. Unul dintre cele mai importante avantaje ale folosirii RED, în contextul mai larg al promovării unor politici de acces deschis la rezultate și date de cercetare, este tocmai stimularea inovației prin acces larg la cunoaștere.

Nu este o surpriză că țările în care accesul deschis și resursele educaționale deschise sunt cel mai intens promovate și utilizate sunt totodată campionii inovației și gazdele celor mai puternice universități din lume, precum Statele Unite, Japonia sau Marea Britanie, dar și țări ambițioase precum China (în măsura în care putem vorbi de liber sau deschis într-un sistem autoritar).

5. Cost scăzut

Utilizarea RED are un cost destul de mic. În fapt, este mai mult o schimbare de mentalitate decât de alocare a resurselor, atunci când vorbim de sistemul public de educație. Statul creează sau achiziționează constant resurse educaționale, pentru că are nevoie de ele pentru buna desfășurare a procesului educațional. Profesorii se implică oricum în producerea de resurse, pentru că face parte din cerințele meseriei. Nu există nici un proiect finanțat prin programe europene precum Dezvoltarea Resurselor Umane (și nu numai) care să nu includă și crearea unor materiale educaționale.

Riscuri

1. Prioritate relativ scăzută a subiectului în ansamblul reformei în educație
2. Este imposibil să controlezi calitatea RED
3. Nu există un model de business viabil bazat pe RED

Bibliografie

1. Istrate, O. & Ștefănescu, D. (2021) Resurse educaționale deschise: o posibilă grilă de evaluare. În: „iTeach: Experiențe didactice”. Nr. 3/ 2021. Online: iteach.ro/experientedidactice/resurse-educationale-deschise-o-posibila-grila-de-evaluare
2. Repere pentru proiectarea, actualizarea și evaluarea Curriculumului Național, Document de politici educaționale
3. Gabriela Grosseck (coord.) și Dana Crăciun, Ghid practic de resurse educaționale și digitale pentru instruirea online, Editura Universității de Vest, Timișoara, 2020
4. Istrate, O. (2021). Resurse educaționale deschise. În: Revista Profesorului. Nr. 2/ 2021. Online: revistaprofesorului.ro/resurse-educationale-deschise/
5. Fundația pentru o societate deschisă, Ghid de bune practici Resurse Educaționale Deschise (RED),

Webografie

digital.educred.ro/red-din-cred/red-gimnaziu
digitaledu.ro
<http://www.acces-deschis.ro/ro/oer>

PROGRAMA ȘCOLARĂ – TEME DE INTERCULTURALITATE

Prof. Cohuț Elena-Cristina, Școala Gimnazială „Ovidiu Hulea” Aiud

Noua programă școlară din țara noastră conține, pe lângă altele, și teme de interculturalitate.

Cu toate că România, ca de altfel întregul spațiu balcanic, a reprezentat dintotdeauna un mozaic etnic și cultural, preocuparea pentru educația interculturală este de dată recentă. Spre exemplu, găsim la Anca Nedelcu o consemnare potrivit căreia, în anul 1841, Gazeta de Transilvania raporta un număr de 1260 de școli integral maghiare sau integral românești („962 de școli ungurești, 298 românești”) și doar 13 școli mixte 54, ceea ce reprezintă doar 1% din totalul instituțiilor școlare în cadrul cărora s-ar fi putut promova contactul interetnic și intercultural (cu accent pe folosirea modului condițional-optativ, deoarece nu există nicio certitudine că politica educațională era, la acea dată, una de promovare a dialogului intercultural). Firește, politica practică de regimul comunist a fost una de nivelare socială, etnică și culturală, în pofida afirmării discursive a egalității între români și „naționalitățile conlocuitoare”. Astfel, în istoria educației interculturale, sau cel puțin a preocupării pentru interculturalitate, există un vid corespunzător perioadei comuniste.

După 1989, minoritățile etnice din România au asumat un rol activ în afirmarea identității lor culturale diferită de cea a majorității. Scopul politic al recunoașterii statutului de minoritari a fost asigurarea protecției acestora în cadrul politicilor naționale. În domeniul educației, un pas important l-a constituit Legea Învățământului din 18 iunie 1995, modificată ulterior, care stipulează dreptul minorităților de a studia în limba maternă întreaga curricula școlară, în anumite condiții.

Paralel cu această reglementare, se constituie în cadrul Ministerului Educației un departament destinat învățământului în limbile minorităților naționale, și se înființează o rețea de unități de învățământ și de secții cu predare în limbile maghiară și germană. În ciuda acestei preocupări pentru protecția culturală a minorităților etnice și asigurarea unui cadru legislativ și de cultivare a propriei identități, în România lipsește încă în anii 90 ideea de promovare a interculturalismului în educație.

Către sfârșitul anilor 90, inițiative ale societății civile încearcă să suplinească acest vid prin implementarea unor proiecte cu caracter intercultural în domeniul educației. Este cazul, prin excelență, al Institutului Intercultural Timișoara, un adevărat pionier în domeniul interculturalității din România. Primul proiect cu caracter intercultural în domeniul educației, implementat de IIT în parteneriat cu organizația Romani CRISS, Institutul de Științe ale Educației, GREF Franța și Centre de Recherches Tsiganes Paris, a vizat organizarea de seminarii de formare a cadrelor didactice care lucrează cu copii romi. Proiectul s-a denumit „Educarea copiilor din comunitățile de romi: formarea cadrelor didactice ce lucrează cu copii romi”, și s-a derulat între iunie 1996 și ianuarie 1998.

Unul din obiectivele proiectului a fost îmbunătățirea relațiilor dintre școală și comunitățile de romi. Această inițiativă a fost urmată, între 1998 și 2001, de proiectul EURROM, care a vizat integrarea culturii romilor în educația școlară și extrașcolară. În primul an al proiectului, cadrele didactice din cadrul unei rețele de școli frecventate de elevi romi au derulat activități de descoperire a mediului social și a istoriei locale, folosindu-se de metode precum interviuri cu membri ai comunității, în scopul de a identifica elemente de cultură specifice pe care să le integreze în procesul de educație. Pe baza experienței dobândite, în cursul celui de-al doilea an a fost elaborat un ghid metodologic adresat cadrelor didactice ce lucrează cu elevi romi. În cel de-al treilea an s-a urmărit în special implementarea metodologiei elaborate în programele de formare inițială și continuă a cadrelor didactice.

În 1999-2000, IIT implementează în cadrul școlilor un nou proiect în domeniul educației interculturale. Proiectul, denumit „Educația interculturală în școli multietnice”, finanțat de Fundația Culturală Europeană, a fost derulat în colaborare cu Fundația pentru Drepturile Omului și Educație pentru Pace din Budapesta. Proiectul „și-a propus să introducă metode de educație interculturală în școlile multietnice”⁵⁸ de la nivelul județului Timiș. Proiectul a fost urmat de o inițiativă cu același titlu, dar la o scară extinsă la nivelul regiunilor Banat, Moldova și Transilvania.

Cu toate că inițiative de genul celor susmenționate au existat în spațiul societății civile din România anilor 2000, abordarea critică a lui Kenneth Cushner indică persistența a ceea ce el numește

„teama de interculturalitate”, precum și o identitate și o tradiție de tip monocultural.⁵⁹ În aceste condiții, se desprinde cu certitudine o rezistență la pătrunderea educației interculturale și a principiilor sale în școala românească. Introducerea educației interculturale în școli a fost întârziată până către sfârșitul anilor 2000.

În 2007, Ordinul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului nr. 1529 stipula introducerea problematicii diversității în curricula obligatorie. Ca urmare și a acestei inițiative, în anul 2008, care a coincis cu anul european al dialogului intercultural, materia educație interculturală a fost introdusă în programa școlară gimnazială, însă doar ca materie opțională în cadrul CDȘ, cu o proiecție de o oră hebdomadară pe durata unui an școlar. Dincolo de insuficiența ca timp și ca importanță în curricula școlară, inițiativa de a introduce educația interculturală în școli este salutară.

În schimb, referitor la programa oficială și la sugestiile metodologice pentru predarea educației interculturale se pot identifica anumite puncte care pot suferi, în opinia noastră, îmbunătățiri. În primul rând, competențele generale sunt descrise în termeni vagi, iar obiectivele educației interculturale, așa cum au fost formulate, de pildă, aici, nu se regăsesc în lista de competențe generale a căror dobândire se urmărește prin procesul de învățare. Pentru a ilustra acest lucru, redăm în cele ce urmează, lista competențelor cheie urmărite de programa materiei:

1. „Utilizarea conceptelor specifice științelor sociale pentru organizarea demersurilor de cunoaștere și explicare a unor fapte, evenimente, procese din viața reală”. Nu se face aici referire la faptul că este vorba de abordarea fenomenului de diversitate, obiect prin excelență al educației interculturale.

2. „Aplicarea cunoștințelor specifice științelor sociale în rezolvarea unor situații problemă, precum și în analiza posibilităților personale de dezvoltare”. Utilizarea cuvântului „problemă” este simptomatic pentru modul unilateral și monocultural în care este abordat conceptul de diversitate în societatea românească: diversitatea este legată de situații problemă, de confruntare, de poziții de adversitate. În același timp, formularea competenței rămâne la un nivel atât de vag, încât s-ar putea aplica tot atât de bine și la alte materii de tip umanist, cum ar fi, spre exemplu, psihologia, către care duce cu gândul formularea „analizarea posibilităților personale de dezvoltare”.

3. „Cooperarea cu ceilalți în rezolvarea unor probleme teoretice și practice, în cadrul diferitelor grupuri”. La fel ca și la punctul anterior, această competență nu este proprie obiectivelor educației interculturale, putând fi formulată la nivelul oricărei alte materii care presupune „rezolvarea unor probleme teoretice și practice”.

4. „Manifestarea unui comportament social activ și responsabil, adecvat unei lumi în schimbare”. Cu toate că putem intui că referirea la „lumea în schimbare” înseamnă de fapt multiplicarea diversității culturale, etnice, a intereselor și a identităților, acest lucru nu este explicat în mod clar. La fel, nu se formulează clar ce presupune un „comportament social activ și responsabil” (Responsabil din perspectiva cui? În ce scopuri?).

5. „Participarea la luarea deciziilor și la rezolvarea problemelor comunității”. Această competență pare ruptă de context, neprecizându-se în ce mod un elev de clasa a V-a ar putea participa la luarea deciziilor în cadrul comunității sale, nici în ce mod ar putea contribui la rezolvarea problemelor. Nu se specifică nici despre ce tip de decizii sau de probleme ar putea fi vorba. Ca și celelalte competențe, acest punct nu este unul din obiectivele educației interculturale, asupra cărora există totuși un anumit grad de consens la nivel european. Din detalierea competențelor specifice și a conținuturilor pedagogice de la pagina 5 a aceluiași document, lipsește caracterul de proces al educației interculturale și progresia logică a demersului pedagogic pentru atingerea obiectivelor proprii educației interculturale într-o ordine logică și progresivă, care să permită dobândirea de noi abilități în mod structurat. De asemenea, lipsește în mare măsură reflecția asupra propriei identități, de la care trebuie să se pornească în evaluarea stadiului inițial la care se află elevii, pentru a putea adapta metodele și parcursul pedagogic la nevoile identificate în rândul elevilor.

Nu se evaluează punctul de plecare al parcursului clasei, stadiul – etnocentrist sau etnorelativist – căruia îi corespunde nivelul de sensibilizare la interculturalitate în cazul fiecărei clase. Este evident că acest stadiu poate diferi radical de la o regiune la alta, de la o localitate la alta, în

funcție de istoria contactelor interetnice și interculturale dintre grupurile prezente în spațiile geografice distincte românești.

Transpare de asemenea din textul programei și sugestiile metodologice prezentate accentul pe transmiterea de conținuturi, proprie mai degrabă unei pedagogii de tip tradițional, și nu organizarea procesului de învățare în jurul dialogului, așa cum se folosește acesta în pedagogia de tip constructivist. Așa cum am subliniat într-un paragraf anterior, pedagogiile de tip tradițional nu se pretează la caracteristicile interactive ale obiectului învățării în cazul educației interculturale, și se poate pune sub semnul întrebării eficacitatea unui demers pedagogic tradițional în ceea ce privește predarea acestei materii.

100 DE ANI DE LA PROCLAMAREA REPUBLICII TURCIA

Prof. Cetean Daniela, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Mustafa Kemal

Mausoleul lui Mustafa Kemal din Ankara

Republica Turcia a fost fondată pe data de 29 octombrie 1923. Se împlinesc anul acesta 100 de ani de la crearea statului modern turc, iar fondatorul acestuia a fost Mustafa Kemal, intrat în conștiința turcilor ca Atatürk, „Tatăl tuturor turcilor”, primul președinte al Republicii Turcia. Modernizarea Turciei și racordarea acesteia la valorile europene a fost una definitivă prin reformele pe care Mustafa Kemal le-a inițiat.

Mustafa Kemal s-a născut în anul 1881 în orașul Salonic, peninsula Elena, atunci parte integrată în Imperiul Otoman. Familia sa provenea din clasa de mijloc, tatăl său fiind locotenent în timpul războiului ruso-turc din 1877-1878 și după funcționar public, iar mama sa având origini țărănești. La 7 ani rămâne orfan de tata și se mută cu mama pe domeniul rural al unui unchi și frecventează mai rar școala, asta până la vârsta de 10 ani când s-a reîntors la Salonic. În 1894, Kemal a decis să urmeze cariera militară, începând prin a urma Școala Militară Pregătitoare din Salonic. Numele de Kemal l-a primit în timpul acestei școli secundare, din partea profesorului său de matematică, cuvânt care însemna „perfecțiune”. Datorită rezultatelor sale bune, Mustafa a fost trimis în 1895 să își continue studiile în câmpul militar la Monastir (în Macedonia actuală), iar din 1899 la cea mai prestigioasă academie militară din Imperiul Otoman, Colegiul de Război din Istanbul. Reformată după modelul și standardele școlilor militare prusace, Kemal a studiat la această academie 3 ani în urma cărora a devenit ofițer de stat major. Din nou, mediile sale l-au clasat printre cei mai buni studenți ai academiei, primind așadar oportunitatea de a își completa în continuare studiile la Colegiul Statului Major Otoman, de unde a absolvit în anul 1905 cu gradul de căpitan în statul major turc. Încă din timpul petrecut la academie, Mustafa obișnuia să frecventeze cercurile unde se citea, discuta și critica elitismul și deficitele conducerii Sultanului Abdülhamid al II-lea. Ca urmare a deconspirării activității grupului în care activa în 1906, Kemal a fost trimis la comandamentul Armatei a cincea din Damasc. Și aici a militat în secret împotriva guvernării, ajutând la crearea mai multor grupări afiliate crezului Junilor Turci. După un an în dizgrație, tânărul ofițer a fost alocat în

Salonic. Deși nu a avut un rol important în ”Revoluția Junilor Turci” din 1908, Mustafa Kemal a susținut demiterea sultanului Abdülhamid al II-lea și restabilirea guvernământului constituțional.

În 1910, a făcut prima lui vizită în Europa Occidentală cu scopul de a observa manevrele militare din Picardia (Franța). Atunci a spus faimosul său citat: „Există diferite culturi, dar doar o singură civilizație, cea europeană”, care arată gândirea sa modernistă. Conflictul otoman-italian din Libia(1911-1912) și cele două războaie balcanice(1912-1913) au reprezentat pentru Kemal atât primele experiențe de comandă pe timp de război, cât și un proces de pregătire pentru ceea ce va urma în Primul Război Mondial. Între al Doilea Război Balcanic și Primul Război Mondial, Mustafa a lucrat ca atașat militar la ambasada din Sofia, Bulgaria.

Imperiul Otoman a luptat alături de Puterile Centrale în Prima Conflagrație Mondială. Așadar, în iunie 1915, Mustafa a intrat efectiv în război la comanda diviziei a 19 din zona Gallipoli. Acesta este momentul în care Mustafa a căpătat notorietate și a devenit un erou național. După Gallipoli a fost promovat la rangul de general în aprilie 1916 și trimis să oprească avansarea trupelor rusești și să recupereze orașele turcești din estul Anatoliei. În ultimele luni ale războiului a comandat retragerea trupelor turcești din Siria. Sfârșitul Marelui Război(1918) și situarea statului Otoman printre învinși a rezultat în partiția mai multor teritorii anatoliene în favoarea statelor învingătoare. Astfel s-a demarat Războiul de Independență al Turciei(1919-1923) care a reprezentat atât o luptă pentru recăpătarea suveranității statului turc, cât și un conflict între modernizatori și conservatori. Mustafa s-a arătat ca fiind principalul lider militar și politic al acestui război. La finele războiului s-au pus bazele Turciei modern, iar cel care și-a asociat numele cu aceasta a fost Mustafa Kemal.

Ataturk s-a străduit să secularizeze Turcia, scoțând-o din starea de letargie și înapoiere în care se regăsea. Pentru a realiza acest obiectiv, a fost nevoit să înființeze un partid, Partidul Republican al Poporului, care avea ca principal scop „revoluția continuă”, ceea ce se traducea prin modernizarea continuă. La 29 octombrie 1923 s-a desființat Imperiul otoman și s-a proclamat Republica Turcia. Apoi a adoptat legea fundamentală, Constituția din 1924 preluând modelul European, temelia Turciei moderne de astăzi. Esența reformelor care au început era credința conform căreia societatea turcă trebuie să se occidentalizeze atât din punct de vedere politic, cât și din punct de vedere cultural, aceasta fiind singura șansă pentru modernizare. Totalitatea reformelor se încadrează în ideologia care poartă numele de „kemalism” și care a înscris definitive Turcia pe linia secularizării și modernizării. La 3 martie 1924, califatul a fost oficial desființat, iar în locul său a fost instaurată republica, făcând din Turcia primul stat musulman care a adoptat această formă de guvernământ. Schimbările s-au manifestat în toate domeniile vieții. Guvernul turc a proclamat egalitatea dintre religii și libera exercitare a acestora pentru toți cetățenii turci în spațiile lor private, aceste drepturi fiind universal apărute de republică. Statul apăra libertatea religiei, dar, în același timp, se declara liber de orice influență religioasă. Pe de altă parte, ideologia kemalistă a considerat că influența religiei poate diminua capacitatea guvernului de a guverna în așa fel încât să-și trateze cetățenii în mod egal. Sistemul de învățământ religios a fost înlocuit, la 3 martie 1924, de sistemul public național de învățământ. Instituția califatului, care fusese înființată încă în 1517, a fost abolită în aceeași zi. Tribunalele islamice și tribunalele canonice islamice au fost desființate, locul lor fiind luat de o structură juridică bazată pe Codul Civil elvețian.

În 1925 s-a interzis purtarea fesului turcesc, urmărindu-se în acest fel adoptarea pălăriilor occidentale. Turbanul, fesul boneta sau alte tipuri de acoperământ de cap trădau sexul, rangul sau profesiunea, cât și statutul de militar sau civil. Diversitatea de obiecte de îmbrăcăminte era strict reglementată de legi speciale începând cu domnia lui Suleiman Magnificul. Sultanul Mahmud al II-lea a urmat exemplul lui Petru cel Mare și a modernizat imperiul impunând, în 1826, un cod al hainelor. Punctul de vedere kemalist a fost impus la fel ca în cazul reformelor lui Petru cel Mare sau ale sultanului Mahmud al II-lea prin introducerea prin decret a unor reguli noi și interzicerea obiceiurilor vechi. Se propuneau schimbări sociale prin prezența puternică a secularismului și îndepărtarea valorilor culturale tradiționale, printre care se aflau și obiectele de îmbrăcăminte de factură religioasă. Noul „Cod al îmbrăcăminte” a permis îndepărtarea unor valori tradiționale puternice din societatea turcă. Începând cu anul 1923, o serie de legi au limitat, în mod progresiv, folosirea unor elemente tradiționale de îmbrăcăminte. Mustafa Kemal a impus, mai întâi

funcționarilor publici, obligativitatea renunțării la hainele de inspirație religioasă. De-a lungul vieții lui Mustafa Kemal au fost stabilite mai multe linii directoare cu privire la veșmintele recomandate studenților și angajaților statului. După cea mai mare parte a funcționarilor statului, care erau, în general, persoane bine educate, au adoptat pălăria, reformele au continuat prin „legea pălăriei” din 1925, care a introdus folosirea pălăriilor de tip occidental în detrimentul fesului. Noua legislație nu a interzis în mod explicit vălurile și baticurile femeilor, ci s-a concentrat, în special, pe interzicerea fesurilor și turbanelor la bărbați. O altă lege care privea controlul asupra articolelor de îmbrăcăminte a fost emisă în 1934, care a interzis hainele croite conform canoanelor religioase, precum vălul sau turbanul, și care a promovat, în mod activ, îmbrăcăminte de tip occidental.

De asemenea, Atatürk a încurajat și emanciparea femeilor prin puterea exemplului, căsătorindu-se în 1923 cu Latife Hanım, o femeie educată în stil Occidental. În 1934, deci după aproximativ un deceniu, femeile puteau participa la alegerile parlamentare atât în postura de votanți, dar și ca posibili parlamentari. Reformele au instituit egalitatea legală și drepturi politice complete pentru ambele sexe, la 5 decembrie 1934, cu mult timp înainte de introducerea sufragiului universal în alte națiuni europene.

Dar una dintre cele mai marcante schimbări a fost adoptarea alfabetului latin – în detrimentul celui arab – pentru reprezentarea limbii turce în scris. Hotărârea aceasta a făcut ca gradul analfabetismului să scadă semnificativ. Din nou, Mustafa Kemal s-a folosit de puterea exemplului, plimbându-se prin satele Turciei și, folosindu-se de cretă și de o tablă de scris, a demonstrat cetățeanului turc de rând cât de simplă era noul alfabet.

Reforma educațională a fost una esențială și a pornit de la unificarea sistemului educațional și secularizarea acestuia. Odată cu unificarea sistemului educațional s-a trecut și la închiderea universităților de modă veche și un amplu program de transfer științific de amploare din Europa. Universitatea din Istanbul, una dintre pietrele de temelie ale instituțiilor de învățământ turce, a invitat să predea oameni de știință germani și austrieci pe care regimul nazist al celui de-al Treilea Reich îi considerase indezirabili din punct de vedere politic sau rasial. Această decizie politică a fost acceptată ca fiind soluția pentru crearea nucleului științific al Turciei moderne. Reformele au vizat întreruperea dependenței de știință și tehnologia occidentală

În domeniul juridic, a renunțat complet la legea islamică-Sharia- și a adoptat în schimb Codul Civil elvețian, Codul Penal italian și Codul Comercial german.

Mustafa Kemal s-a stins din viață în data de 10 noiembrie 1938, iar corpul său a fost purtat prin Istanbul, iar de acolo în Ankara, unde i s-a pregătit ulterior un mausoleu, care conținea sarcofagul lui Mustafa și un muzeu dedicat lui. A lăsat în urma lui o Turcie complet schimbată, un stat modern și laic, iar amintirea lui Mustafa Kemal se observă peste tot. Imaginea lui se află în toate instituțiile publice ca dovada de netăgăduit că ceea ce este astăzi Turcia este creația celui căruia poporul i-a spus pe bună dreptate „Atatürk”- „Tatăl tuturor turcilor”!

BIBLIOGRAFIE

- Murat Ergin, *Cultural encounters in the social sciences and humanities: western émigré scholars in Turkey*, *History of the Human Sciences*, februarie 2009, vol. 22, fascicula 1, pp. 105–130.
- Craig C. Hansen, *Are We Doing Theory Ethnocentrically? A Comparison of Modernization Theory and Kemalism*, *Journal of Developing Societies* (0169796X), 1989, vol. 5 fascicula 2, pp. 175–187,
- Ali Kazancigil, Ergun Özbudun, *Atatürk: Founder of a Modern State*, 1982, 243 pp.
- Robert Ward, Dankwart Rustow, eds. *Political Modernization in Japan and Turkey*, 1964,.
- Edward J. Erickson, *Mustafa Kemal Atatürk*, Editura Litera 2014

NOI INSTRUMENTE DE LUCRU PENTRU PROFESORI ȘI PĂRINȚI- PROPUNERE

Prof. Balan Anca, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia, Școala Gimnazială Ciugud

Catalogul de resurse

Dacă ar fi să întrebăm un profesor care este cauza eșecului la învățătură al elevilor vom avea răspunsuri de tipul: nu vor să învețe, nu mai sunt motivați, nu îi interesează școala, nu se străduiesc suficient, etc. Toate sunt probleme de atitudine și pot fi transpuse în comportamente măsurabile: nu sunt atenți, nu își fac temele, folosesc telefonul în timpul orei, vorbesc între ei când ar trebui să tacă, refuză să scrie, răspund nepolitic, etc. În plus, copiii „dificili” părăsesc banca fără motiv, se cer mereu la baie, se plâng că nu pot împlini sarcinile date, au probleme cu ceilalți copii. În mare parte, acești copii sunt puternic motivați de ține în control pe cei din jur.

Atitudinea se poate schimba atunci când sunt resurse suficiente, diverse și atractive, experiențele plăcute cresc interesul. *Catalogul de resurse* este un instrument util profesorului. El poate fi adaptat permanent, în funcție de nivelul clasei dar și particularizat, ca element de bază în *planul de management* în vederea atingerii obiectivelor pentru un elev.

- odihnă/somn
- mâncare/apă
- haine/papuci
- rechizite/cărți/laptop
- caiete de lucru, culegeri de exerciții,
- platforme, softuri de învățare online
- condițiile de mediu(curățenia, liniștea)
- loc de învățare, birou
- energia personală a elevului
- starea fizică(ochelari, aparat auditiv, etc)și psiho-emoțională (încredere, stimă de sine, reziliență, etc)
- experiența proprie(experiențe senzoriale, abilități, deprinderi)
- părinții/bunicii/persoană de atașament
- clasa/grupul de prieteni
- profesorul
- valorile inspirate, învățate și în care credem.

Resursele materiale, umane, spirituale sprijină învățarea, dar profesorul este cea mai importantă resursă, el face mediul mai viu și mai orientat spre învățare. Condițiilor de mediu, ca de pildă curățenia, ordinea, organizarea, se adaugă grupul, ca realitate socială, cu toate normele și regulile lui de funcționare.

Știm că totdeauna nevoile par mai mari decât resursele, însă o bună gestionare a acestora și o focusare pe îndeplinirea punctuală a obiectivelor va aduce rezultate mult mai rapid decât am putea prevedea în mod obișnuit. A trecut deci timpul consumării energiei pentru alocarea de resurse cantitative deoarece astăzi mizăm pe calitatea și pe inteligența folosirii lor. Un exemplu este folosirea experienței proprii ca resursă de învățare: Ce ai? Ce deții? Cu ce vii aici? Gânduri, idei, cunoștințe, deprinderi, sau dimpotrivă, nedumeriri, neliniști, temeri, etc, toate fiind atât de importante în construirea unei baze pentru învățare.

Setul de recompense

Cea mai mare parte a curriculumului de la școală este predat înainte de a câștiga motivația copilului, iar copiii au tendința de a prefera lucrurile care au șanse de reușită și care aduc recompense. În schimb, dacă vor acumula erori, se vor teme de greșeli și vor evita prin diverse mijloace să învețe. Abilitățile se îmbunătățesc așadar prin recompensare. Astăzi trebuie să creăm recompense dacă vrem să avem copii motivați. Recompensa recunoaște și celebrează succesul iar identificarea și manipularea recompenselor decid reușita învățării.

Despre recompensă găsim foarte multe idei în practica terapeuților de la școlile speciale, dar predarea într-un mod care motivează și recompensează legăturile sociale este astăzi ceva firesc. Creatorii de jocuri online știu foarte bine cu ce să-i atragă pe copii iar noi, profesorii, trebuie să învățăm din metodele lor. La modul general, orice lucru pe care și-l dorește copilul poate fi recompensă, mâncare, telefon, telecomanda, jucării, activități: muzică, baloane, gădilat, îmbrățișat, legănat, etc. La școală, fiecare profesor ar trebui să aibă propriul *set de stimulente/recompense/premii creative* pe care le oferă elevilor atunci când ating obiectivele. Iată câteva exemple pentru grupul întreg: oricine poate sta oriunde, clasa afară, pauză suplimentară, timp liber(5-10 min), un joc, un film, un film în timp ce mâncăm, excursie. Exemple de recompense ce pot fi oferite individual: nota de încurajare, temă „pas”, puncte bonus, scaunul profesorului, stai cu un prieten, stickere, conduce învățarea, notă pozitivă/mesaj trimis părinților, pot aduce un prieten de învățare (pluș, jucăria preferată), dulciuri, profesor la clasa mai mică, lauda socială etc.

Recompensa este folosită cu succes dacă:

- este aplicată imediat (la 3 secunde dacă abilitatea predată este realizată);
- este suficient de mare ca să depășească alte dorințe cu care intră în competiție;
- este contingentă cu abilitatea predată;
- nu este sătul de acea recompensă.

Este foarte important ca educatorul să se asocieze cu acea recompensă, să devină o persoană de dragul căreia copilul va face alegeri pozitive și pentru care ar prefera contextul de învățare altei activități.

Bibliografie:

Schram, Robert, Motivație și recompensă, editura Frontiera, 2020

PLEDOARIE PENTRU CITIT

Prof. inv. primar Alecușan Elena Gabriela, Școala Gimnazială „Toma Cocișiu” Blaj

Peste CARTE - cândva, unul dintre cei mai buni prieteni ai omului – parcă se așterne fără drept de împotrivire ... praful. Încet, dar sigur cititul pierde teren în competiția cu noile tehnologii.

Ce putem face, în calitate de cadre didactice? Putem să le dezvoltăm elevilor beneficiile și avantajele lecturii:

1. Te ajută să te descoperi pe tine însuși

Fiecare carte bună deschide cititorului noi dimensiuni ale gândurilor. Când citești o carte, încerci cumva să conectezi evenimentele, emoțiile, experiențele și personajele din cărți cu tine. Acest lucru nu numai că te ține captivat în carte, ci te face să-ți dai seama cum ai reacționa și cum te-ai simți în anumite situații care nu au apărut încă în viața ta.

2. Oferă lecții valoroase de viață

Cărțile nu sunt scrise într-o zi. Pentru un autor, este nevoie de multa muncă, înțelegere, experiențe, cunoștințe și, în multe cazuri, multă durere pentru a veni cu o singură carte. Dar noi, ca cititor, ajungem să le citim în doar câteva săptămâni sau zile, trăind astfel ani de experiență într-un timp considerabil mai mic.

3. Îți îmbunătățește concentrarea și atenția

Internetul a revoluționat cu siguranță lumea noastră. Dar există și un dezavantaj imens. Pentru mulți dintre noi, o mare parte a zilei noastre o petrecem navigând, discutând, urmărind videoclipuri, citind articole inutile online. Nu e de mirare ca oamenii devin mai nerăbdători și își pierd concentrarea.

Cu toate acestea, citirea cărților este unul dintre acele obiceiuri constructive care ne ajută de fapt să ne îmbunătățim puterea de concentrare. Ne ajută să ne antrenăm creierul pentru a ne concentra atenția și a trăi în prezent.

4. Citirea îți îmbunătățește sănătatea emoțională

Cărțile sunt pline de emoții. Uneori te vor face să plângi cu fiecare pagina care se întoarce iar alteori te vor face doar să zâmbești. Te poate umple de furie atunci când antagonistul poveștii reușește în registrul negativ, dar din nou îți poate oferi satisfacția să-ți vezi că eroul își atinge scopul.

Cărțile ne pot face fericiți, triști, înspăimântați și așa mai departe! Cărțile sunt astfel o fuziune de diferite emoții mixte care, în cele din urmă, ne ajută să creștem emoțional!

5. Importanța citirii în îmbunătățirea memoriei

Există o mulțime de lucruri pe care trebuie să ni le amintim în timp ce citim o carte. Numele personajelor și caracteristicile lor, numele locurilor, comploturilor și sub-comploturilor, succesiunea evenimentelor, conversațiile importante etc. sunt câteva dintre informațiile cheie de care trebuie să ținem cont în timpul citirii. Și capacitatea de a păstra aceste informații continuă să se îmbunătățească odată cu numărul de cărți pe care le citiți.

Pe măsură ce creierul tău învață să-și amintească informațiile din poveste, devine, de asemenea, mai bine să-ți amintești alte lucruri din viața ta. Deci, citind cărți, vă instruiți indirect creierul în îmbunătățirea memoriei.

6. Este o sursă excelentă de motivație

Viața este dificilă. Uneori există momente în viața noastră când ne simțim descurajați. S-ar putea să ne pierdem speranța și interesul pentru viața și vrem doar să renunțăm. Ei bine, în astfel de momente, uneori nu avem nevoie decât de puțină motivație, puțină împingere în direcția corectă.

Citirea unei cărți bune de inspirație în această perioadă ne poate schimba modul de gândire și ne poate oferi speranța și motivație. Cărțile sunt fără îndoială o sursă imensă de motivație. Putem obține mari inspirații din ele și ne putem transforma viața în mod pozitiv.

7. Îți îmbogățești cultura generală

Cărțile sunt o sursă foarte bogată de informații. Cu fiecare carte pe care o citiți, veți învăța lucruri noi. Cu cât citești mai mult, cu atât știi mai multe despre diferiți oameni, comportamentul și experiențele lor, diferite locuri, diferite culturi și fapte pe care altfel nu le-ai fi cunoscut.

Citirea cărților într-un fel sau altul adaugă profunzime bazei de cunoștințe. Odată cu creșterea cunoștințelor tale, devii capabil să iei decizii și alegeri mai bune în viață. Devii conștient de limitele tale și ai tendința de a avea o minte deschisă.

8. Îți lărgeste imaginația și îți sporește creativitatea

Aceasta este frumusețea cărților. Vă face să vă imaginați lucruri dincolo de posibilități – lucruri care nu ne-ar veni în minte în mod normal. Cărțile vă oferă multe lucruri la care să vă gândiți. De asemenea, vă oferă posibilitatea de a avea propriile perspective și păreri!

9. Te face mai empatic

Un alt motiv pentru care lectura este importantă este că te face empatic. A fi empatic înseamnă a putea înțelege și împărtăși sentimentele celorlalți. Cărțile te conectează cu personajele și comploturile lor. Tu însuși devii o parte a cărții și simți ceea ce personajele ar trebui să simtă. Înțelegi durerea și nemulțumirile lor.

Cărțile te fac cumva să te simți conectat cu autorii. Sunteți în mod constant într-un fel de conversație cu cartea. Când sunteți atent la citirea cărților, ascultați de fapt ceea ce cartea trebuie să vă spună. Acest lucru te face un bun ascultător. Așadar, citirea cărților dezvoltă empatie și astfel vă ajută să înțelegeți ce simt alții în circumstanțe diferite.

10. Reduce stresul și te ajută să ai o stare de bine

Cititul este unul dintre cele mai bune moduri pentru a relaxa mintea. Potrivit unor cercetători, citind chiar și șase minute, puteți reduce nivelul de stres cu până la 68%!

Psihologii cred că acest lucru se datorează probabil faptului că atunci când suntem antrenați în citirea unei cărți, mintea noastră este concentrată pe lectură și distragerea a atenției de la problemele noastre ușurează tensiunile din mușchi și inimă.

În concluzie:

„Cine citește trăiește mii de vieți înainte să moară, cine nu citește trăiește doar una.“ (George R. R. Martin)

Bibliografie:

1. <https://lecturacentral.wordpress.com>: Importanța lecturii;
2. <https://www.curteaveche.ro/carticheie/2021/08/11/importanta-lecturii-in-dezvoltarea-personala-5-recomandari>
3. <https://buybooks.ro/articol/importanta-lecturii-in-dezvoltarea-personala-si-profesionala>

COOPERARE SAU COLABORARE?

Prof. Ciolan Lenuța, Școala Gimnazială „Toma Cocișiu” Blaj

Scopul acestui articol este de a stabili rolul cooperării și colaborării în activitatea didactică, precum și modalitatea în care acestea pot fi folosite în orele de Limba engleză.

În timp ce învățarea prin cooperare este definită de Smith K.A ca o strategie de instruire structurată și sistematizată, în cadrul căreia echipele lucrează împreună pentru a atinge un țel comun, învățarea colaborativă este o abordare educațională în care elevii lucrează împreună pentru a rezolva probleme, a finaliza sarcini sau a învăța noi concepte. Elevii care lucrează în echipă sunt capabili să aplice și să sintetizeze cunoștințele în moduri diferite și complexe, învățând mai temeinic decât în cazul muncii individuale.

Noțiunile de colaborare și cooperare sunt uneori folosite ca și cum ar fi concepte sinonime, dar de fapt ele nu sunt. Dacă performanța unei activități este mai structurată și sistematică, atunci esența ei este cooperativă. Cu cât nivelul de autonomie al membrilor echipei este mai mare, cu atât mai mult apare nevoia de colaborare. Aceste două concepte se susțin reciproc, deoarece pentru a exista cooperare, este nevoie să existe colaborare.

Învățarea prin cooperare implică o activitate didactică a cărei sarcini sunt împărțite între membrii echipei, fiecare elev fiind implicat într-un efort coordonat de rezolvare a problemei. Cooperarea este orientată spre munca în echipă cu scopul de a atinge un obiectiv, un produs final și este realizată doar dacă toți participanții își îndeplinesc sarcinile separat, individual, iar apoi prezintă rezultatele lor în fața grupului pentru a crea un întreg. Membrii grupului conștientizează că performanțele bune ale acestuia se datorează contribuțiilor lor individuale și invers, performanțele individuale pot fi evidențiate numai dacă performanțele grupului ca întreg sunt bune. Elevii se simt respectați, valorizați și utili dobândind astfel încredere în forțele proprii pentru că toți participă la luarea deciziilor. Fiecare membru al grupului este responsabil pentru munca lui și pentru îndeplinirea sarcinilor aferente poziției deținute. Tehnicile de învățare prin cooperare prezintă o serie de strategii de atribuire a unor roluri elevilor, pentru ca aceștia să se sprijine în rezolvarea sarcinilor.

Colaborarea presupune interacțiunea directă dintre membrii echipei pentru a realiza un produs și implică negocieri, discuții, adaptarea la soluțiile oferite de ceilalți. Colaborarea se axează pe sarcini, în timp ce cooperarea pe procesul de realizare a sarcinii.

Scopul colaborării este de a crea noi perspective în timpul discuțiilor și de a crea un produs final, care este cu totul diferit de unul realizat individual.

Cel mai important criteriu pentru colaborare este *sinteza informației*, adică crearea unui produs nou prin combinarea diferitelor idei, talente, perspective, diferit de ceea ce fiecare participant ar fi putut realiza singur. Ideal ar fi ca toți cei implicați într-o sarcină colaborativă să contribuie în mod egal pentru găsirea soluției.

Deși are un număr mare de beneficii, colaborarea nu este ușor de realizat. Chiar dacă împărțim elevii pe grupe și le atribuim o sarcină colaborativă, nu avem certitudinea că ei vor colabora cu adevărat. De obicei evaluăm elevii pe baza eforturilor și rezultatelor individuale, iar atunci când le cerem să lucreze în grupuri contravine cu ceea ce sunt ei obișnuiți să facă și devine o provocare majoră din punct de vedere emoțional și cognitiv. Profesorul nu poate avea controlul total asupra factorilor

care influențează colaborarea: elevii stabilesc propriile relații personale cu colegii de clasă, au tipuri de personalitate diferite, dar includerea în activitatea școlară a muncii în echipă i-ar ajuta pe elevi să conștientizeze beneficiile colaborării.

Pentru ca elevii să aibă o colaborare de succes, e nevoie ca profesorul să folosească întăriri pozitive: încurajări, aprecieri, laude, recompense, evidențierea elevilor.

Voi prezenta câteva dintre activitățile/jocurile didactice care pot fi folosite la clasă în orele de limba engleză și prin care elevii sunt puși în situații de învățare prin colaborare:

•Introducerea cuvintelor noi se poate face printr-o activitate de colaborare. Elevii, împărțiți în echipe, generează cât mai multe cuvinte în funcție de tema aleasă. Fiecare elev trebuie să participe și să prezinte cât mai multe variante. Această activitate poate fi transformată într-un joc, dacă se ține cont de numărul de cuvinte găsite de fiecare echipă sau dacă se acordă puncte pentru fiecare cuvânt găsit.

•Exerciții de scriere creativă. Elevii împărțiți în echipe primesc o listă cu șase numere (ex: 6, 8, 4, 7, 5, 10). Sarcina este ca fiecare grup să scrie, în zece minute, o poveste pe o temă dată sau la alegere, folosind un timp gramatical exersat anterior, cu condiția ca numărul de cuvinte din fiecare propoziție să fie același cu numărul indicat. În cazul acesta, prima propoziție trebuie să aibă șase cuvinte, a doua opt cuvinte etc. În funcție de nivelul grupului, condițiile pot fi adaptate: „Trebuie să folosiți cel puțin trei adverbe de mod/trei verbe modale diferite/3 adjective neregulate.”

•Dictare. Elevii sunt împărțiți în echipe de câte patru. Doi membri ai fiecărei echipe vor citi câte două propoziții care sunt scrise pe fișe separate A,B,C,D și care se află pe catedră. Cei doi elevi memorează propozițiile și apoi le transmit grupului, care le va scrie pe o foaie de hârtie. După redactarea scrisă, propozițiile vor fi ordonate astfel încât să formeze o poveste. (B,D,A,C) Prin colaborare, elevii vor scrie a cincea propoziție, care reprezintă finalul poveștii.

A. *While he was watching a film, the lights went out.*

B. *Jack was writing an essay at 8 o'clock last night.*

C. *Suddenly he heard a strange noise in the kitchen.*

D. *Then he stopped writing his essay to watch a film.*

E.

•Exerciții de vocabular. Profesorul scrie pe tablă șase categorii, apoi alege o literă. Elevii scriu cuvinte pentru fiecare categorie, iar atunci când termină spun: "We've got it!" Dacă cuvintele se potrivesc și corespund categoriei, echipa primește un punct. Sarcinile pot deveni mai dificile, pe parcursul jocului: fiecare echipă să propună, pe rând, câte o literă, se stabilește un timp limită, echipa numărul 1 atribuie o sarcină/literă echipei numărul 2, echipa numărul 2 provoacă a treia echipă etc.

Letter	Job	Place	Food/Drink	Animal	Transportation	Fruit/Vegetable
<i>d</i>	<i>doctor</i>	<i>desert</i>	<i>dumpling</i>	<i>dog</i>	<i>double-decker</i>	<i>date</i>

Învățarea prin colaborare și jocul didactic sunt des utilizate în orele de Limba engleză pentru că elevii au șansa de a exersa limba engleză într-un mod plăcut și distractiv. Un sentiment de încredere și responsabilitate este promovat atunci când elevii sunt în colaborare pentru realizarea unui obiectiv. Comunicarea, sprijinul reciproc, dorința de a interacționa pentru a găsi cea mai bună soluție sunt de asemenea beneficii ale învățării colaborative.

STIMULAREA INTERESULUI PENTRU LECTURĂ A ELEVILOR DIN CICLUL PRIMAR

Prof. în inv. primar Mateș Rodica, Școala Gimnazială „Horea” Horea

Cartea reprezintă cel mai complet depozit al inteligenței omenești, înmagazinând în filele ei cunoștințe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit. O carte o citești când vrei, cum vrei și ori de câte ori vrei, este învățătorul care te conduce la bine, te face să te bucuri, să râzi și să plângi, te trimite la alte cărți și toate împreună formează baza trainică a culturii noastre. Toate celelalte mijloace de răspândire a cunoștințelor rămân subordonate cărții și subordonate vor rămâne oricât de mult se vor înmulți și perfecționa procedeele tehnice.

Familiarizarea elevilor cu cititul presupune în primul rând însușirea tehnicii cititului, iar apoi învățarea instrumentelor muncii cu cartea, a tehnicilor de folosire a cărții, ca mijloc de autoinstruire. În domeniul citirii, obiectivul de bază rămâne consolidarea deprinderilor de citire corectă, fluentă, conștientă și expresivă.

Citirea corectă înseamnă citirea care se face fără omisiuni, înlocuiri sau inversări de silabe ori litere, fără repetări sau sunete – parazite ce umplu pauzele mari dintre cuvinte. Citirea corectă este clară și poate fi urmărită și înțeleasă de cei care ascultă.

Citirea fluentă este o citire care curge continuu, fără sacadări, poticneli sau întreruperi. Viteza citirii trebuie să se dezvolte paralel cu viteza înțelegerii. Este necesar ca, pe bază de exerciții, să se ajungă la situația ca viteza normală a citirii elevilor claselor a III- a și a IV- a să corespundă cu ritmul vorbirii lor.

Citirea conștientă presupune înțelegerea celor citite, lucru demonstrat de putința reproducerii conținutului citit, pe baza unor întrebări. Înțelegerea sensului cuvintelor este o condiție importantă a realizării citirii conștiente. Nu se renunță la citirea explicativă, prin care se asigură însușirea textului citit. Un obiectiv important rămâne dezvoltarea vocabularului prin explicarea unor cuvinte noi întâlnite în text, folosirea lor în structuri lingvistice diverse și evidențierea situațiilor în care cuvintele capătă sensuri noi. La clasa a III- a elevii pot fi conduși să sesizeze și valorile artistice ale textului, prin procedee didactice corespunzătoare.

Metodologia lecțiilor de citire urmărește nu numai formarea deprinderilor de citire ci și consolidarea acestora până la citirea expresivă. Citirea expresivă se bazează pe însușirea tehnicilor de citire ca urmare a unor exerciții susținute. Realizarea unei citiri expresive implică toate celelalte calități ale citirii: corectă, conștientă, fluentă. Ea se bazează, în primul rând pe modelul oferit de învățător și pe alte surse de influențare.

Lucrul cu cartea este de neînlocuit pe parcursul școlarizării. Este necesar să-l apropiem pe copil, în mod conștient de universul cărții. El trebuie să simtă bucuria lecturii, fiecare carte fiind „o călătorie prin suflete, gânduri și frumuseți” (Mihail Sadoveanu).

Ce trebuie să citească elevul ?

- a. textele din manual;
- b. lecturi suplimentare.

Pentru a- i familiariza pe elevi cu instrumente ale muncii cu cartea, trebuie apelat la o metodă ce urmează calea parcursă de cititorul cu experiență atunci când citește. Această metodă este lectura explicativă. Ea este o îmbinare a lecturii (a cititului) cu explicațiile necesare împreună ducând la înțelegerea mesajului textului.

Realizarea actului cititului presupune cunoașterea unor tehnici de lucru corespunzătoare care să permită celui care citește să se orienteze în text, să desprindă multiple valențe ale acestuia. Formarea și dezvoltarea capacității elevilor de a se orienta într-un text citit este o sarcină esențială a învățământului primar. Însușirea tehnicii cititului este subordonată sarcinii de a- i învăța pe elevi cum să folosească manualul, în general cartea, cu alte cuvinte, de a- i învăța cum să învețe.

Citirea, ca obiect de studiu ce se realizează prin studierea textelor în proză și poezie din manualele ciclului primar se completează cu textele de lectură (ale scriitorilor clasici, contemporani și din

literatura universală) ce se află în unele manuale intercalate alternativ cu textele propriu-zise sau la sfârșitul acestora.

În orele de lectură la clasa a III-a se urmărește formarea deprinderilor de lectură, de citire independentă a creațiilor literare. În cele mai multe dintre orele de lectură nu am citit textul ci am încercat să-l discut cu elevii. Citirea a realizat-o elevii acasă. La școală am încercat să le trezesc interesul pentru citirea independentă a unui text prin mijloace variate și prin motivarea acțiunii. (Citește textul pentru a-l putea povesti colegilor; Dacă vrei să afli cum a ieșit Lizuca din încurcătură, citește textul;)

Studiul literaturii în ciclul primar se poate realiza în mai multe forme:

1. texte de citire studiate prin manualele de citire ale fiecărei clase;
2. texte de lectură intercalate între textele de citire;
3. lecturi suplimentare extrașcolare recomandate de învățător;

În ceea ce privește programa școlară la învățământul primar nu specifică ce texte să fie abordate. Învățătorului îi revine rolul de a selecta, orienta și îndruma lectura în afara clasei, mai ales că textele din manuale sunt insuficiente.

Pentru o lectură bine îndrumată învățătorul și părinții trebuie să țină seama de mai multe lucruri:

- ✓ Alegerea textelor în funcție de vârstă și ținând cont de accesibilitate (mărimea textului potrivit cu vârsta cititorului, număr corespunzător de personaje, acțiune simplă pentru a putea fi reținută, ponderea mai mică acordată descrierilor).
- ✓ Abordarea genurilor și speciilor literare adecvate, punând accent pe textul narativ din sfera îndrăgită de copii, texte cu puține arhaisme și regionalisme.
- ✓ Transformarea copilului din ascultător de lectură (cum este obișnuit în familie și la grădiniță) în cititor conștient, cu preocupare statornică, prin lectura unor fragmente atractive în clasă, reținerea titlului volumului, a autorului și a personajelor care l-au impresionat (clasele a II-a / a III-a), redactarea unor însemnări sub formă de note sau rezumate (clasa a IV-a).
- ✓ Studiarea dotării bibliotecii școlii cu volume sau culegeri;
- ✓ Cunoașterea cărților de lectură de care dispun elevii acasă.

Lectura în afara clasei are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit, să le stimuleze interesul pentru carte, să le satisfacă dorința de a cunoaște viața, oamenii și faptele lor. Contribuie într-o măsură însemnată la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la formarea unui vocabular activ, bogat și colorat, la dezvoltarea dragostei de patrie, la educarea sentimentelor estetice.

Pentru vârsta claselor primare sunt potrivite texte narative care îndeplinesc cerințele de accesibilitate și dezvoltă teme în sfera de cunoștințe a copiilor. Cele mai apropiate copiilor sunt textele cu acțiuni din lumea fantasticului, în care se poate întâmpla orice, cu răsturnări de situații, în care, până la urmă, binele învinge răul, indiferent de forma pe care o îmbracă. Textele lirice, în special cele în versuri, oferă modele de exprimare și trezesc sentimente, provoacă emoții. Elevii atrași de creațiile științifico-fantastice, de aventuri nu trebuie opriți, ci stimulați să citească și astfel de texte.

Stimularea interesului pentru lectură începe încă din clasa I, contribuind nemijlocit la însușirea și exersarea unei citiri corecte și expresive. La clasa a II-a, la ora de lectură, sub îndrumarea învățătorului, elevii pot fi deprinși să se orienteze în structura unei cărți, ceea ce îi va ajuta mult la efectuarea notațiilor scrise în legătură cu cărțile citite în clasele următoare.

Cum am încercat să stărnesc curiozitatea și interesul pentru lectură a elevilor?

La clasa a III-a am hotărât să-și facă fiecare un inventar al cărților de lectură și să-și întocmească un catalog. Unii au întocmit catalogul începând cu autorii în ordine alfabetică, iar alții cu titlurile cărților. Acest lucru m-a ajutat să-mi fac o părere despre cărțile de lectură de care dispun elevii acasă și să pot întocmi lista cu lecturile suplimentare.

Un rol deosebit în stimularea curiozității și interesului pentru lectură a elevilor îl poate avea înființarea bibliotecii clasei, care se îmbogățește prin cărțile aduse de elevi. Rolul de bibliotecar poate fi îndeplinit, pe rând, de elevii care au obținut rezultate foarte bune la învățătură.

Am considerat că elevii pot să alcătuiască singuri fișele de autor. Pentru aceasta am întocmit în clasă împreună cu ei fișa pentru Mihai Eminescu în care am trecut date biografice și aspecte din

opera lui. Le-am cerut să întocmească fișe pentru Emil Gârleanu și George Topîrceanu și să le pună în plicuri pe care să scrie numele autorului. Au căutat date despre acești autori, iar unii au xeroxat chiar portretul scriitorului și l-au lipit pe plic. Cei care nu au avut suficiente date au colaborat cu colegii astfel că au reușit să-și facă fișa. Elevilor mai buni le-am cerut să alcătuiască notații scrise cu privire la conținutul celor citite.

Ce am mai făcut pentru a le stimula interesul pentru lectură ? După ce au fost parcurse textele, am lansat următoarele cerințe:

- să formuleze întrebări pe care să le adreseze colegilor;
- să folosească cuvintele noi și expresiile artistice în contexte variate;
- să redea prin cuvinte proprii conținutul textelor citite;
- să recunoască ilustrațiile care înfățișează personaje sau scene din poveștile citite, să le așeze în ordinea desfășurării faptelor.

Am solicitat imaginația elevilor în găsirea unui alt final pentru o întâmplare citită.

Am organizat concursuri pe bază de întrebări și de fișe, cu scopul recunoașterii unor personaje sau bucăți din lecturile citite.

Am organizat dramatizări, imitări de personaje de către elevii care citesc expresiv.

Le-am cerut elevilor să-și noteze în vocabular cuvintele noi și expresiile artistice, transformându-l într-un util instrument de lucru.

Am folosit seturi variate de exerciții prin care elevii dobândesc deprinderi de receptare corectă a textului scris, de folosire corectă, precisă și nuanțată a cuvintelor, de formulare clară și personală a unor mesaje proprii, de argumentare a unui punct de vedere, îmbogățindu-și vocabularul și utilizând astfel resursele limbii în contexte concrete și variate de comunicare.

Consider că astfel am reușit să stârnesc curiozitatea și interesul pentru lectură a elevilor și să sădesc în sufletele lor dragostea pentru carte.

Pentru realizarea justă a organizării și îndrumării lecturii elevilor se impune o colaborare strânsă între școală și familie. Este necesar să se ia în discuție problema lecturii elevilor și să se scoată în evidență imensul rol al lecturii în formarea personalității copilului, să se dea îndrumări despre ce și cum trebuie să citească copiii, spre a-i ajuta să înțeleagă ceea ce citesc și a le dezvolta interesul pentru lectură.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. inv. preșcolar: Mihai Maria-Claudia

Școala Gimnazială „Ion Bîanu” Valea Lungă (G.P.N. Valea Lungă)

„Eu sunt copilul! Tu ții în mâinile tale destinul meu. Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau voi eșua în viață! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă , te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume". (Din „Child's Appeal”, Mamie Gene Cole)

Fiecare copil este diferit și special și are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilități. Toți copiii au dreptul la educație în funcție de nevoile lor. Educația incluzivă are ca principiu fundamental un învățământ pentru toți, împreună cu toți, care constituie un deziderat și o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/ incluziune.

Educația de tip incluziv este o educație de calitate, accesibilă și care își îndeplinește menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale. În cele mai multe țări se stipulează prin lege că toți copiii trebuie să beneficieze de educație.

Grupul Român pentru Educație Incluzivă (GREI) are ca obiectiv general conectarea României la eforturile internaționale în realizarea educației incluzive, susținerea și dezvoltarea modelului românesc și promovarea acestuia la nivel național și european. Principiile pe care GREI le promovează sunt simple, clare și de maximă generalitate:

- fiecare copil este unic și valoros în cadrul sistemului de educație;
- fiecare copil poate învăța;
- politicile școlare sunt cele care trebuie să încurajeze mai curând ideea de școală pentru copil, decât cea de copil pentru școală;
- încurajează dezvoltarea și susținerea serviciilor de sprijin în școală , pentru a oferi oportunități de dezvoltare tuturor elevilor, dar și pentru a forma și sprijini profesorii;
- susțin parteneriatul educațional dintre profesori, părinți, elevi, alături de toți profesioniștii care dau valoare adăugată actului educațional; educație incluzivă înseamnă sprijin și educație pentru toți, grijă și atenție pentru fiecare.

În acest sens, integrarea educativă vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală, senzorială, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială, pedagogică. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă, încă de la vârstele mici, asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Astfel, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă, trebuie formată și dezvoltată , învățându-i pe aceștia că primirea copiilor „diferiți”, alături de toți ceilalți, trebuie făcută nu de dragul lor, în primul rând, și nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de a participa la acțiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară, pentru a contribui și el la dezvoltarea comunității în care trăiește.

Argumentul acestui referat este tocmai ideea că incluziunea poate și este mai mult decât un discurs demagogic, declarativ; ea poate fi pusă în practică prin tehnici concrete de predare și adaptare curriculară individualizată, prin formarea și dezvoltarea conștiinței tuturor copiilor pentru acceptiunea diversitară de orice tip. Grădinița are ca scop crearea unui program coerent și coordonat de incluziune a copiilor preșcolari cu diferite dizabilități, de alte etnii, proveniență socială etc. și pregătirea celorlalți copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală. De asemenea, se impune și implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conștiinței și a comportamentelor copiilor în spiritul toleranței și nediscriminării, a acceptării de șanse egale pentru toți copiii.

Integrarea/ incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă și din școala specială, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregii societăți civile, dar și de nivelul de relații ce se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme. Grădinița care îi receptează în colectivitatea sa pe copiii defavorizați și își determină intern „direct și indirect”, atitudinea față de aceștia este alcătuită din: educatoare, părinți, copii, iar la nivel extern, societatea cu numeroase instituții și diverși factori media. O condiție esențială pentru reușita acestor acțiuni comune ale celor trei factori activi din grădiniță este existența unor relații de înțelegere, constructive care se realizează prin atitudini deschise, prin disponibilitate, printr-un „pozitivism” specific ce se cimentează cu voință și convingere.

Educatoarea trebuie să cunoască deficiențele copiilor pe care îi va primi în grupă în scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea modela activitățile, în funcție de necesitățile copiilor. Grupa în care va fi integrat copilul cu cerințe speciale va trebui să primească informații într-o manieră corectă și pozitivă despre acesta. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg cu dizabilități. Sensibilizarea se face prin stimulări: crearea și aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficiențe (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copiii să înțeleagă mai bine situația celor ce au dizabilități: prin povestiri, texte literare, prin discuții, vizitarea/ vizita unor persoane cu deficiențe.

Primirea în grupă a copilului cu cerințe educative speciale, atitudinea față de el trebuie să păstreze o aparență de normalitate, copilul trebuind să fie tratat la fel cu ceilalți copii din grupă. Conduita și atitudinea educatoarei trebuie să demonstreze celorlalți copii că i se acordă preșcolarului

cu dizabilități. De aceea trebuie să exprime aceleași așteptări și să stabilească limite similare în învățare ca și pentru ceilalți copii din grupă. Ea trebuie să își asume rolul de moderator, să promoveze contactul direct între copiii din grupă și să direcționeze întrebările și comentariile acestora către copilul cu cerințe educative speciale.

De asemenea, trebuie să-i încurajeze și să-i stimuleze ori de câte ori este nevoie pe aceștia, dându-le încrederea în forțele proprii, în propria reușită în acțiunile întreprinse, evidențiind unele abilități sau interese speciale lor în dezvoltarea și sprijinirea cărora trebuie implicate și familiile copiilor. Copiii cu cerințe educative speciale integrați în programul grădiniței trebuie să dispună de o bună colaborare între educatoare, părinți, psihologi și profesorul logoped. Părinții sunt parteneri la educație pentru că dețin cele mai multe informații despre copiii lor. Relația de parteneriat între părinți și grădiniță presupune informarea părinților cu privire la programul grupelor, la conținuturile și metodele didactice, dar presupune și întâlniri cu aceștia, participări la expoziții, excursii, serbări, vizite, etc., în care sunt implicați proprii lor copii.

Această relație a grădiniței cu părinții copiilor cu cerințe educative speciale este necesară și benefică, ea furnizând, informațional, specificul dizabilității preșcolarului, precum și date despre contextul de dezvoltare a acestuia. Părinții informează grădinița și despre factorii de influență negativă care ar trebui evitați (fobii, neplăceri, stimuli negativi, atitudini care determină inhibarea / izolarea copiilor). Angajarea și responsabilizarea familiei în educația copiilor este fundamentală pentru reușita participării la programul instructiv- educativ al grădiniței. La orice copil, în mod particular la copiii cu dizabilități, gradul de interes și de colaborare a părinților cu grădinița este, cel mai adesea, proporțional cu rezultatele obținute de aceștia. De aceea, putem afirma că familia este primul educator și are cel mai mare potențial de modelare.

Grădinița are rolul de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă față greutăților cu care acestea se confruntă. Educația părinților și consilierea acestora au un rol important în integrarea copiilor cu afecțiuni de natură psihică, emoțională ori de altă natură în grădiniță. Rezultatele muncii pentru promovarea incluziunii, atât directe cât și indirecte, față de partenerii educaționali, părinți, apar după intervale mari de timp și sunt efectul unui exercițiu asiduu, susținut. Centrarea atenției educaționale pe grupurile vulnerabile este un indiciu al nivelului de civilizație atins de o anumită societate și aceasta impune căutarea unei noi formule de solidaritate umană, fapt ce are o semnificație aparte în societatea noastră.

Grădinița este incluzivă printr-un curriculum flexibil și deschis ce permite adaptări succesive. Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează nevoilor și particularităților acestuia. Când spunem „grădiniță incluzivă”, nu trebuie să ne ducem cu gândul la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare și la un moment dat poate avea nevoie de anumite cerințe speciale în ceea ce privește educația. Există, de asemenea, și anumite situații de risc, în care educatoarea trebuie să cunoască trăirile și comportamentele copilului, pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relațiile de familie care îi determină existența zilnică, precum și modul de dezvoltare, din modelele formale educaționale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde „normalității” cu care ne-am obișnuit.

O planificare nu poate porni așa, tradițional, ca altă dată, de la conținuturi, ci de la personalitățile copiilor, de la caracteristicile și particularitățile individuale. Pe de altă parte, grădinița, ca instituție, nu poate face față singură cerințelor multiple ale unui program eficient de educație. Este nevoie de un parteneriat între grădiniță- familie- comunitate, de o construcție comună în folosul copilului, fără prejudecăți, bazată pe respect reciproc, acceptare, toleranță, indiferent de situația economică, socială sau educațională a părinților. Educatoarea, la rândul ei, trebuie să răspundă diversității și unicității fiecărui copil, să-și orienteze pozitiv atitudinea, limbajul și metodele pedagogice. Copilul preșcolar se află într-un proces de formare în care fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare privire din partea adulților care îl înconjoară poate să îi influențeze imaginea de sine. Este foarte importantă atitudinea educatoarei la acțiunile copilului, apelativele, aprecierea pozitivă sau negativă, pentru a-i da copilului încredere în forțele proprii.

Pentru a evalua copilul, educatoarea trebuie să aibă în vedere competențele și capacitățile educaționale ale fiecărui copil și să identifice:

- cum este fiecare;
- ce știe fiecare;
- ce face fiecare;
- cum cooperează cu ceilalți.

În concluzie, pentru abordarea unei educații incluzive în grădiniță, educatoarea trebuie să respecte următorii pași:

- să elaboreze un plan de dezvoltare a grădiniței în care să se precizeze concret parteneriatul cu familia și comunitatea;
- să fie pregătit întregul personal al grădiniței pentru a primi toți copiii, fără discriminări;
- să asigure un climat primitiv și deschis prin organizarea mediului educațional cât mai eficient și stimulator;
- să aibă discuții, în prealabil, cu copiii pentru a se accepta unii pe alții, pentru a negocia, a colabora și a lucra împreună;
- să asigure un curriculum flexibil și deschis la care să aibă acces și părinții;
- să evalueze fiecare copil prin observație directă și indirectă pentru a asigura participarea lui adecvată la activitățile curriculare;
- să asigure accesul tuturor copiilor la programul grădiniței, dar și la modificările și adaptările acestuia;
- să asigure participarea tuturor familiilor la decizii și acțiuni în favoarea tuturor copiilor;
- să evalueze permanent și periodic progresele pe care le fac toți copiii, nu numai din punctul de vedere al achizițiilor intelectuale, dar și al relațiilor sociale, al cooperării și colaborării, al dezvoltării imaginii de sine și încrederii în forțele proprii;
- să elaboreze planuri individualizate, personalizate pentru copiii care au nevoie de sprijin în anumite componente ale dezvoltării și la anumite momente;
- să ajusteze permanent curriculumul pentru a-l adapta la nevoile educative ale copiilor;
- să realizeze un permanent schimb de idei, experiențe și soluții cu celelalte colege, din grădiniță sau din alte instituții, precum și cu familiile copiilor.

Bibliografie:

- Ecaterina Vărășmaș, „Educația copilului preșcolar”, Editura ProHumanitas, București, 1999;
- Ecaterina Vărășmaș, „Introducere în educația cerințelor speciale”, Editura Credis, București, 2004.

VIOLENȚA ÎN MEDIUL ȘCOLAR

Prof. înv. preș. Mija Adina Nicoleta, Școala Gimnazială „Ion Bănuț” Valea Lungă

Violența este una dintre marile probleme ale lumii contemporane. De la formele cele mai agresive, precum războaiele ori crimele terifiante, bătăile, violurile, furturile, distrugerile de bunuri, și până la cele mai puțin șocante (dar nu mai puțin vinovate), cum ar fi violențele verbale, toate acestea, susținute de o abundență de imagini violente, se perindă zilnic prin fața ochilor noștri. Apariția diferitelor forme de violență în mediul școlar pare aproape o fatalitate și devine adesea un lucru obișnuit, cu care oamenii coexistă fără măcar a mai sesiza pericolul. Problema violenței în școală poate și trebuie să devină o temă de reflecție pentru toți cei implicați în actul educațional. Cu atât mai mult cu cât școala dispune, de importante resurse pentru a concepe programe de prevenire a violenței și pentru a rupe cercul vicios al violenței în mediul școlar.

În mod tradițional, școala este locul de producere și transmitere a cunoașterii, de formare a competențelor cognitive, de înțelegere a sensului vieții și a lumii care ne înconjoară, de înțelegere a raportului cu ceilalți și cu noi înșine. Misiunea școlii nu este doar de a pregăti forța de muncă. Școala

trebuie să profileze caractere, să-i educe copilului plăcerea de a învăța, dorința de a reuși și de a face față schimbărilor. Un învățământ are nevoie și de existența unui mediu favorabil învățării, care să stimuleze producerea de cunoștințe și de competențe acționale.

Ce numim violență școlară? În primul rând, atunci când vorbim despre violență școlară nu putem să ne limităm la actele de violență care cad sub incidența legii. Violența școlară este un fenomen mult mai larg, ce trebuie evaluat și cu ajutorul altor indicatori. Jacques Pain reperează două tipuri de violență în mediul școlar: violențele „obiective”, cele care sunt de ordinul penalului și violențele „subiective”, care țin de atitudine și afectează climatul școlar. Aici sunt incluse atitudinile ostile, disprețul, umilirea, jignirea, sfidarea, lipsa de politețe, absențele, refuzul. O formă de violență extrem de răspândită în mediile școlare este violența verbală. Englezii folosesc termenul de *bullying* pentru a desemna atacurile verbale, cât și intimidările exercitate prin amenințări, injurii, umilințe.

În al doilea rând, a califica un fapt ca violent înseamnă, în esență, a emite o judecată de valoare asupra aceluiași fapt. Judecata corespunde unor norme sociale determinate de cultura unei societăți, dar ea se face și în funcție de valorile grupului de apartenență.

Violența școlară perturbă grav mediul școlar. Ea conduce la o deteriorare a climatului în școală, afectează raporturile copil-copil și copil-profesor și generează sentimente de insecuritate, de teamă, de angoasă, care influențează negativ dezvoltarea normală a copilului. Atunci când se vorbește despre violență în școală, se consideră drept surse favorizante anumiți factori exteriori școlii: mediul familial, mediul social, ca și unii factori ce țin de individ, de personalitatea lui.

Mediul familial reprezintă, după părerea mea, cea mai importantă sursă a agresivității copiilor. Mulți dintre copiii care prezintă un profil agresiv provin din familii dezorganizate. Echilibrul familial este perturbat și de criza locurilor de muncă, de șomajul ce-i atinge pe foarte mulți dintre părinți. Părinții sunt confrunțați cu numeroase dificultăți materiale, dar și psihologice, pentru că au sentimentul devalorizării, al eșecului. În aceste condiții, ei nu mai sunt sau sunt puțini disponibili pentru copiii lor. Pe acest fundal apar probleme familiale foarte grave, care-i afectează profund pe copii. Violența intrafamilială, consumul de alcool, abuzarea copiilor, neglijența, lipsa de dialog, de afecțiune, inconstanța în cerințele formulate față de copil, utilizarea mijloacelor violente de sancționare a copilului pe motiv că „bătaia-i ruptă din rai” sunt câteva dintre acestea. Sunt și părinți- nu puțini- care privilegiază în mod exagerat relația afectivă în detrimentul rolului educativ pe care ar trebui să-l aibă în raporturile cu copiii lor: nu le impun nici un fel de interdicții, de reguli, nu sunt exigenți și caută să evite conflictele. Această absență cvasitotală a constrângerilor (în afara școlii) îl va determina pe copil să adopte în școală comportamente de refuz exigențelor cadrelor didactice.

Mediul social, la rândul său, conține numeroase surse de influență de natură să inducă, să stimuleze și să întrețină violența școlară. Dintre acestea amintim: situația economică, inegalitățile sociale, criza valorilor morale, lipsa de cooperare a instituțiilor implicate în educație.

Trăsăturile de personalitate ale copiilor sunt și ele într-o strânsă corelație cu comportamentele violente. Aici putem menționa trăsăturile de natură egocentrică, diminuarea sentimentului de responsabilitate și culpabilitate, instabilitatea emoțională, slăbiciunea mecanismelor voluntare, de autocontrol.

Poate fi școala o sursă a violenței? Da. Școala însăși poate reprezenta o sursă a unor forme de violență și acest lucru trebuie luat în considerație în conceperea diferitelor programe de prevenire și stăpânire a violenței. Cadrul didactic poate genera situații conflictuale ori comportamente violente ale copiilor? Da. Unii profesori adoptă o atitudine de ignorare disprețuitoare a elevilor, corelată cu tendința de evaluare a lor în termeni constant negativi și depreciativi. De multe ori, în mod conștient, cadrul didactic operează diferențieri între copii în funcție de performanța atinsă. Această atitudine a acestuia poate determina din partea copiilor sustragerea de la activități, indiferența față de ceea ce se întâmplă în clasă, absentismul, refuzul de a-și face temele, violențele verbale față de colegi și chiar față de profesori, comportamentele negative. O altă situație este modul în care profesorul distribuie sancțiunile, abuzul de măsuri disciplinare, de pedepse. Pedepsa nu are efecte pozitive decât în mod circumstanțial și pe termen scurt. De cele mai multe ori, ea produce reacții emoționale negative, creează tensiuni, anxietate, frustrări, conflicte și deteriorarea relațiilor profesor-elev.

Se poate preveni și stăpâni violența în mediul școlar? Fenomenul violenței școlare trebuie analizat în contextul apariției lui. A gândi strategii, proiecte de prevenire a violenței școlare înseamnă a lua în considerație toți factorii ce pot determina comportamentul violent al educabililor. Școala poate juca un rol important în prevenirea violenței școlare. Și asta nu numai în condițiile în care sursele violențelor se găsesc în mediul școlar, ci și în situația în care sursele se află în exteriorul școlii.

Consider că, pentru ca școala să își asume acest rol de prevenire și stăpânire a fenomenului violenței, prima investiție trebuie făcută în domeniul formării cadrelor didactice. Cursurile de formare trebuie să se centreze îndeosebi pe exerciții practice care pleacă de la experiența concretă a profesorilor, de la studii de caz, puneri în situație prin care cadrele didactice să aibă ocazia de a schimba opinii, de a găsi soluții din perspectiva rolului pe care îl joacă. Organizarea a cât mai multor cursuri de formare, pentru a face față lucrului cu clase sau copii dificili trebuie să pornească de la următoarele obiective:

- Observarea atentă a comportamentului copiilor, pentru o mai bună înțelegere a cauzelor actelor de violență;
- Ameliorarea comunicării cu copiii care manifestă comportamente violente și stabilirea unor relații de încredere;
- Detensionarea conflictelor cu ajutorul formatorilor de opinie;
- **Dezvoltarea parteneriatului școală-familie;**
- Colaborarea cu specialiștii în cadrul lucrului în rețea.

Uneori ne este greu să facem față unor conflicte, alteori le depășim cu ușurință. Saunders recomandă câteva strategii pentru a se face față situațiilor conflictuale. Printre acestea menționăm strategiile de evitare, strategiile de diminuare, de putere, de compromis, de rezolvare negociată a problemei. Se spune că negocierea este un procedeu de rezolvare a conflictelor prin intermediul discuției între părțile adverse. Aceasta presupune respectul mutual și dorința de cooperare.

Nu întotdeauna reușim să rezolvăm problemele de comportament, situațiile conflictuale. De aceea avem nevoie de lucrul în echipă. Fiecare situație cu care se confruntă profesorul este unică. E bine să putem alege dintr-o serie de posibilități, decât să procedăm la întâmplare prin tatonări succesive, aplicând regulile învățării prin încercare și eroare.

Referințe bibliografice

Pain, J., „Violences et prevention de la violence á l' école“, în Doudin, 2000.

Popescu-Neveanu, P., „Dicționar de psihologie“, Editura Albatros, București, 1978.

Saunders, M., „Class Control and Behaviour Problems: A Guide for Teachers“, Maidenhead, McGraw-Hill, Inc, 1979.

Sălăvăstru Dorina, „Psihologia educației“, Polirom 2004.

DISCUȚII REFERITOARE LA INTEGRAREA ȘI RELAȚIONAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ ÎN GRUPA DE PREȘCOLARI

Prof. inv. preșc. Oneț Cosmina, Florea Iulia Mădălina, GPP Nr.16, Alba Iulia

Motto: „Ce greșeală este să crezi că un copil, pentru că e mic, poartă în el visuri minuscule” (-George Enescu-)

Prezenta lucrare „Discuții referitoare la integrarea și relaționarea socio-emoțională în grupa de preșcolari” prevede o analiză a tot ceea ce înseamnă complexitatea dezvoltării sociale și emoționale ale copilului preșcolar. Dorim ca prin această lucrare să punem în evidență importanța activităților din grădiniță în dezvoltarea abilităților sociale și emoționale, abilități care îl determină pe copil să fie capabil să trăiască în permanentă înțelegere și colaborare cu ceilalți, să fie capabil de formarea și întreținerea de relații prietenoase împreună cu semenii săi.

Dezvoltarea socială este un proces prin care un copil adoptă tradițiile, valorile, cultura societății în care va trăi și se va dezvolta. În timp ce comunică, copilul începe să trăiască conform regulilor, încercând să țină cont de interesele și interlocutorii săi, adoptă norme comportamentale specifice. În articolul „Universul Montessori Brașov”, se menționează faptul că accentul este pus pe mediul pregătit: fiecare copil are nevoie de acesta pentru a învăța abilitățile sociale, el are nevoie de reguli sociale, dar nu foarte multe, pentru a nu îl îngradi. Copilul trebuie să devină o persoană înainte de a fi parte integrantă a unui grup.

În ceea ce privește **competența emoțională**, aceasta a fost definită de mai mulți teoreticieni, printre care Schaffer (2010, p.125) care denumeste competența emoțională ”un concept care desemnează abilitatea copiilor de a gestiona propriile emoții, precum și de a recunoaște și de a se adapta la emoțiile celorlalți”. E. Stănculescu (2008) a remarcat caracteristicile definitorii ale competenței emoționale, acestea presupunând expresivitate emoțională, înțelegerea emoțiilor, capacitatea de a reacționa adecvat față de manifestările emoționale ale celorlalți, iar stabilirea unor relații interpersonale armonioase este influențată atât de competența socială, cât și de cea emoțională. La fel cum învață primele cuvinte de la părinți, copilul învață și primele reacții afective față de lume, inclusiv reacțiile afective ale părinților față de sine.

Primul pas în dezvoltarea copilului este încrederea de bază, pe care o primește din familie, în special de la mamă. Cu cât este mai puternică, cu atât copilul are mai multă încredere în el. De asemenea, foarte importantă este și dezvoltarea independenței. În această situație, copilul dorește să facă totul singur, iar prin aceasta i se va dezvolta stima de sine, încrederea în sine, începe încet-încet să capete independență fizică, psihică și intelectuală. Cu cât copilul are încredere în sine, cu atât mai mult există șanse să poată forma grupuri care să funcționeze mai bine. Un alt factor foarte important în ceea ce privește dezvoltarea socială a copiilor este respectul pentru sine și față de ceilalți. De exemplu, un copil care își ordonează jucăriile după ce a terminat, va învăța că și acesta este un mod de a-i respecta pe cei din jurul său.

Competențele sociale de bază descrise în literatura de specialitate sunt: inițierea și menținerea unei relații și integrarea într-un grup. În perioada preșcolară se dezvoltă diverse competențe sociale, pentru care există și comportamente specifice. În ceea ce privește complianța la reguli se dezvoltă comportamente precum: preșcolarul respectă instrucțiunile, fără să i se spună, face liniște când i se cere, răspunde adecvat la solicitările cadrului didactic, strânge jucăriile la finalul jocului, fără să i se spună, acceptă cu ușurință schimbarea regulilor de joc, respectă regulile aferente unei situații sociale. Vis-a-vis de inițierea și menținerea unei relații sociale, copiii dezvoltă comportamente precum: inițiază și mențin o interacțiune cu alți copii, ascultă activ, împart obiecte și împărtășesc experiențe, oferă și primesc complimente, invită alți copii să se joace împreună cu ei, rezolvă în mod eficient conflictele apărute. De asemenea, prin integrarea în grupul de prieteni, copiii cooperează cu ceilalți când se joacă, cooperează cu ceilalți în rezolvarea unei sarcini, oferă și cer ajutorul atunci când au nevoie, au grijă de jucăriile celorlalți, ajută în diferite contexte (de exemplu- împărțirea cuburilor, păpușilor, etc).

De exemplu, lectura împreună cu copiii, oferă oportunitatea preșcolarilor de a discuta despre emoțiile personajelor și de a susține dezvoltarea modului în care copiii înțeleg emoțiile și legătura dintre ele, precum și anumite situații/acțiuni.

Extrem de importante sunt și reacțiile părinților în situațiile conflictuale, care pot fi considerate factori de risc în dezvoltarea abilităților sociale. Copiii preiau de la părinți comportamentele acestora în situații de criză, ajungând la un moment dat, să le și imite. De cealaltă parte, ca un alt factor de risc extrem de important în dezvoltarea competențelor sociale este grădinița. Educatorii au un rol extrem de important în dezvoltarea abilităților de relaționare și comunicare ale preșcolarilor. Educatorul devine un „*antrenor*” pentru dezvoltarea competențelor emoționale și sociale ale copiilor.

O bună relație între educator- copil presupune multiple beneficii: în primul rând, educatorii care au relații bazate pe respect și încredere cu copiii, au mai puține dificultăți în menținerea unei bune discipline și reușesc să atragă cu ușurință copiii în activitățile de la grupă. Pe de altă parte, o relație de atașament are influențe pozitive asupra copiilor proveniți din medii familiale cu probleme. În relația cu copiii de la grupă, se necesită încercată observarea activităților sau jucăriilor preferate, care sunt persoanele în preajma cărora se simt în largul lor.

O parte din timpul alocat activităților liber alese/de dezvoltare personală/ activităților de consiliere, îl putem utiliza pentru a încuraja copiii să vorbească și să se exprime liber, fie pe o temă propusă, fie așa cum doresc aceștia. Acest tip de activități și discuții ajută la dezvoltarea vocabularului și a limbajului copiilor, dar, totodată, le și permite să se cunoască mai bine și să stabilească relații de prietenie.

În munca cu preșcolarii, este foarte valoroasă transmiterea corectă și adecvată a mesajelor fie ele și sub formă de îmbrățișări, mângâieri, zâmbete sau glume, discuții despre activitățile lor preferate etc., care pot construi foarte bine relațiile sociale. Mesajele non-verbale sunt importante, deoarece orice formă de afecțiune cu aceștia poate dezvolta în timp o relaționare socială armonioasă.

În lucrarea de față, vom încerca să evidențiem un model de activitate care surprinde una din competențele sociale emoționale ale preșcolarilor:

Activitate: „Prima zi de grădiniță a lui Țupa-Țupa”

Competență generală: Formarea abilităților sociale și emoționale.

Competență specifică: Inițierea și menținerea unei relații, toleranță la frustrare.

Obiective operaționale:

- ✚ Să utilizeze formulele verbale de inițiere a unei conversații cu un alt copil ;
- ✚ Să identifice emoțiile trăite de personajul din poveste;
- ✚ Să identifice modalitatea adecvată de a face față emoției de teamă;

Materiale: Cărți cu povești, planșe cu imagini din poveste, iepuraș de plus, etc.

Desfășurarea activității:

Educatorea le citește preșcolarilor povestea, apoi poartă scurte discuții pe baza conținutului, adresându-le următoarele întrebări:

- La ce se gândea Țupa-Țupa în prima zi de grădiniță?
- Cum se simțea el?
- Ce a făcut iepurașul la grădiniță?
- Cum s-a simțit la sfârșit?
- Voi cum v-ați simțit în prima zi de grădiniță? La ce v-ați gândit?

Copiii vor fi lăsați să se joace împreună, în funcție de preferințele pe care le au.

Așa cum afirmă și alți cercetători în urma experienței dezvoltării programelor de educație timpurie, aceștia au relatat faptul că „*nu este suficientă o intervenție orientată doar pe activități pentru copii, deoarece dezvoltarea copiilor din punct de vedere social și emoțional reprezintă în mare măsură și rezultatul influențelor provenite din relația cu adulții din viața lor*” cum sunt părinții și educatorii. Astfel, se subliniază încă o dată nevoia colaborării eficiente dintre cadrele didactice și părinți, astfel că dobândirea anumitor comportamente depinde nu numai de capacitățile preșcolarului, dar și de modalitatea în care părinții facilitează sau blochează dezvoltarea socio-emoțională a copilului.

Bibliografie:

- 1.Catrinel A. Ștefan, K. E. (2010). *Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari-ghid pentru părinți*. Cluj Napoca: ASCR.
- 2.Eva, K. (2010). *Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari*. Cluj Napoca: ASCR
- 3.Schaffer Rudolph H.,(2010). *Introducere în psihologia copilului*, Editura ASCR, Cluj Napoca
- 4.Ștefan, C. A. (2010). *Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari*. Cluj Napoca: ASCR.
5. Verza, E. (2017). *Psihologia copilului*. Editura Trei
6. <https://www.montessoribrasov.ro/>

EVALUAREA PROGRESULUI COPILULUI PREȘCOLAR PRIN DESEN

Prof. învă. preșc. Petruța Angela, Cioancă Ramona, GPP STEPT BY STEP NR 12 Alba Iulia

Aplicarea periodică a desenului „Omulețul” ca probă psihologică constituie un instrument extrem de util pentru educator în urmărirea modului cum evoluează, odată cu vârsta, posibilitățile copilului de a reprezenta figura umană, fiind totodată și un indiciu al dezvoltării mentale a copilului.

Aplicarea probei este simplă: se pun la dispoziția copiilor foi albe și creioane și li se cere copiilor să deseneze un copil (un băiat, o fetiță sau chiar pe ei înșiși). În final, desenul este analizat din perspectiva elementelor care compun desenul (numărul părților componente ale corpului redată, complexitatea acestora, îmbrăcămintea, etc.)

Astfel, am considerat că ar fi interesant să aplicăm această probă periodic preșcolarilor din grupă (lunar), urmând ca în final să alcătuim un portofoliu cu desenele copiilor realizate în fiecare lună.

Desenele realizate de copii au constituit astfel un instrument de real folos pentru educatoare în evaluarea progresului copiilor.

Răsfoindu-și portofoliul cu desenele realizate, copiii au avut posibilitatea să își analizeze singuri desenele și să emită propriile observații legate de acestea.

Totodată, portofoliile cu desenele realizate sub genericul Omulețul meu în luna... au fost răsfoite cu interes și plăcere de către părinții copiilor, care au constatat progresului copilului lor.

Bibliografie:

- Alexandru J., Herseni I., Probe de evaluare. Cunoașterea copilului preșcolar, Colecția „cathedra”, 1992.
- Ezechil L., Păiși Lăzărescu M., Laborator preșcolar, Ed. V&I Integral, București, 2001.
- N. Mitrofan, Testarea psihologică a copilului mic, Edit Press Mihaela, S.R.L., București, 1997.

CONTABILITATEA CAPITALULUI SOCIAL LA F.E. XIECO LEASING S.R.L.

Prof. Ciocan Carmen - Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian”, Alba Iulia

„Contabilitatea este una dintre cele mai sublime creații
ale spiritului omenesc, pe care fiecare bun gospodar
ar trebui s-o folosească în gospodăria sa” **Goethe**

Din acest motto deducem importanța contabilității și necesitatea ei, în orice domeniu de activitate, așa cum pentru noi oamenii sunt necesare pentru a supraviețui aerul și apa. În aceeași măsură, putem afirma că modul cum este cunoscută, înțeleasă și aplicată, contabilitatea depinde de viața unei societăți comerciale și că, a o cunoaște fragmentat, fie doar din presă, fie de la alții, poate însemna și riscul de a greși cu bune intenții.

„**Contabilitatea capitalului social**” surprinde informații esențiale despre cum definește contabilitatea noțiunea de *capital social* și importanța acestuia pentru noi. Termenul de „*capital social*” se referă la două concepte separate existente în științele sociale și în contabilitate.

Pe baza acestor concepte doresc să vă introduc propriu-zis în tema articolului, pornind de la următoarea definiție a termenului de „*capital social*” din contabilitate:

Capitalul social reprezintă o formă de manifestare a capitalurilor proprii care se formează la înființarea unei societăți, fiind o condiție a existenței acesteia.

Capitalul reprezintă expresia bănească a valorilor economice investite în producerea de noi valori economice cu scopul de a obține profit.

Capitalul are un *caracter stabil*, în sensul că asigură finanțarea activității agentului economic pe o perioadă mai mare de un an. Capitalul și rezervele formează capitalurile proprii ale entității.

Capitalul propriu reprezintă dreptul acționarilor sau asociaților asupra activelor unei entități, după deducerea tuturor datoriilor. Capitalurile proprii se compun din următoarele structuri: capital social, prime de capital, rezerve din reevaluare, rezerve, acțiuni proprii, rezultatul exercițiului, rezultatul reportat.

Capitalul propriu se determină prin însumarea algebrică, cu plus sau cu minus, în funcție de valoarea lor matematică, a elementelor care îl compun.

Capitalul social este format din aporturi aduse de acționari sau asociați pentru constituirea și dezvoltarea entității. Ei primesc după valoarea investită în capital o cotă-parte din profitul entității numit dividend.

În evidența contabilă, capitalul social se diferențiază în:

- ***Capital subscris vărsat***, care a fost aportat, pus la dispoziția unității
 - ***Capital subscris nevărsat***, nedepus conform angajamentului asumat la înființarea societății.
- Este calculat ca și diferență între capitalul subscris și capitalul subscris vărsat.

În funcție de tipul juridic de societate, capitalul social este împărțit **în acțiuni** la *societățile de capitaluri* și **în părți sociale** la *societățile de persoane*. Aceste fracțiuni de capital, hârtii de valoare, au o valoare înscrisă pe ele, numită valoare nominală (VN) și care dă posibilitatea evaluării capitalului social al entității astfel:

- Capital social = număr de acțiuni x VN
- Capital social = număr de părți sociale x VN

Firma de exercițiu Xieco Leasing SRL s-a înființat în anul 2005 la inițiativa a 15 elevi ai Colegiului Economic “Dionisie Pop Marțian” având ca obiect de activitate leasing-ul auto și comercializarea de cosmetice. În anul 2012 se schimbă obiectul de activitate cu leasing-ul auto adăugându-se prestarea de servicii în cadrul service-ului auto. În prezent, firma a fost preluată de către 14 elevi cu scopul de a ne dezvolta spiritul antreprenorial prin stimularea activității unei firme reale. Sediul firmei se află pe strada Octavian Goga, nr.11, Alba Iulia, județul Alba, România la Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian”.

Încă de la înființare, obiectivul de bază a fost și va rămâne acela de a asigura acte comerciale de înaltă calitate în conformitate cu cerințele clientului, cu cerințele legale și reglementările aplicabile precum și de a crește satisfacția clientului.

Deoarece firma a fost înființată de mai bine de 10 ani, acest lucru ne-a adus numeroase premii prin participarea la diferite târguri locale și internaționale la diverse categorii precum: Premiul II – „Cele mai multe tranzacții încheiate”, Premiul III – „Abilități de comunicare”, Premiu Special – „Cel mai bun stand”, Mențiunea I – „Cea mai bună prezentare PPT” și multe altele ca acestea.

Animați de succesul reușitelor și totodată susținerea clienților prin devotamentul și încrederea oferită față de firmă și de produsele firmei echipa Xieco Leasing a devenit mai puternică și mai încrezătoare că profesionalismul de care dă dovadă va fi mereu o concurență greu de învins în fața rivalilor săi și de asemenea o echipă capabilă de a răspunde la cerințele tot mai diversificate ale clienților săi.

Firma de exercițiu F.E. Xieco Leasing S.R.L. își desfășoară activitatea în scopul devenirii uneia dintre cele mai importante societăți care activează în domeniul vânzării de automobile rutiere ușoare în țară, dar și în perspectiva extinderii pe plan internațional, cu o ofertă adresată atât persoanelor fizice, cât și celor juridice.

Astfel, obiectul nostru de activitate, în conformitate cu codul CAEN, este închirierea și leasing-ul cu autoturisme și autovehicule rutiere ușoare (cod CAEN: 7711) și totodată întreținerea și repararea autovehiculelor (cod CAEN: 4520). Cu o evoluție firească în dezvoltarea afacerii, se dorește o diversificare a activității și satisfacerea creșterii cererii înregistrate în cadrul pieței de consum.

În spatele tuturor realizărilor firmei stă o echipă foarte bine pregătită din punct de vedere profesional, dinamică, animați de dorința perfecționării profesionale continue, cât și menținerea unui contract permanent cu clienții noștri. În prezent, firma este formată din 14 membri prof. coordonator Ciocan Carmen.

LABORATOR TEHNOLOGIC PRIVIND CAPITALUL SOCIAL LA FIRMA DE EXERCİȚIU XIECO LEASING S.R.L.

APLICAȚIA 1. Constituire capital social la F.E. Xieco Leasing S.R.L.

Operația 1. Agentul economic Xieco Leasing S.R.L. se înființează prin subscriere de capital a următorilor asociați: Vaida Ioana 2 000 părți sociale cu V.N. = 10 lei/p.s. și Florea Amalia 1 000 părți sociale cu V.N. = 10 lei/p.s. Valoarea totală a subscrierii de capital este de 30 000 lei. Documente: *Act constitutiv, Registrul asociaților.*

Analiza contabilă: 456 A/P → D 30 000
 Analitic: D 456/Vaida I. 2 000 p.s. x 10 lei = 20 000 lei
 D 456/Florea A. 1 000 p.s. x 10 lei = 10 000 lei
 1011 (+) P → C
 Analitic: C 1011/Vaida I. 2 000 p.s. x 10 lei = 20 000 lei
 C 1011/Florea A. 1 000 p.s. x 10 lei = 10 000 lei

Formula contabilă:

456 Decontări cu acționarii/asociații privind capitalul	=	1011 Capital subscris nevărsat	30 000
---	---	--------------------------------	--------

Operația 2. Asociații aduc următoarele aporturi:

Vaida I.	• Utilaj tehnologic 15 000 • Bani în disponibil 5 000 la bancă
Florea A.	Materii prime 10 000

Documente: *Ordin de încasare bancar, Proces verbal de predare-primire*

Analiza contabilă: 2131 (+) A → D 15 000 5121 (+) A → D 5 000
 301 (+) A → D 10 000 456 (+) A/P → C 30 000

Formula contabilă:

%	=	456 Decontări cu acționarii/asociații privind capitalul	30 000
2131 Echipamente tehnologice			15 000
301 Materii prime			10 000
5121 Conturi la bănci în lei			5 000

Operația 3. Concomitent se înregistrează transferul de la capitalul subscris nevărsat la capitalul subscris vărsat. Document: *Registrul asociaților.*

Analiza contabilă: 1011 (-) P → D 30 000
1012 (+) P → D 30 000

Formula contabilă:

1011 Capital subscris nevărsat	=	1012 Capital subscris vărsat	30 000
--------------------------------	---	------------------------------	--------

Înregistrarea în conturi:

D(±)	456 Decontări cu acționarii/asociații privind capitalul	(±)C
1) 1011	30 000	2) 2131, 301, 5121 30 000

D(-)	1011 Capital subscris nevărsat	(+)C
3) 1012	30 000	1) 456 30 000

D(-)	1012 Capital subscris vărsat	(+)C
	3)1011	30 000
	SfC	30 000

D(+)	2131 Echipamente tehnologice	(-)C
2) 456	15 000	
SfD	15 000	

D(+)	301 Materii prime	(-)C
2) 456	10 000	
SfD	10 000	

D(+)	5121 Conturi la bănci în lei	(-)C
2) 456	5 000	
SfD	5 000	

APLICAȚIA 2. Majorarea capitalului social prin noi aporturi la F.E. Xieco Leasing S.R.L.

Agentul economic Xieco Leasing S.R.L. decide creșterea capitalului social cu un nou aport concretizat într-un strung evaluat la nivelul de 20 000 lei. După aprobarea AGA strungul este adus la firmă și recepționat. Documente: *Act constitutiv, Proces verbal de predare-primire.* Se dă: SiD 1012 10 000 lei (selectiv).

Operația 1. Subscrierea aportului în natură.

Analiza contabilă: 456 A/P → D 20 000
1011 (+) P → C 20 000

Formula contabilă

456 Decontări cu acționarii/asociații privind capitalul	=	1011 Capital subscris nevărsat	20 000
---	---	--------------------------------	--------

Operația 2. Primirea efectivă a strungului ca și aport la capital.

Analiza contabilă: 2131 (+) A → D 20 000
456 A/P → C 20 000

Formula contabilă

2131 Echipamente tehnologice	=	456 Decontări cu acționarii/asociații privind capitalul	20 000
------------------------------	---	---	--------

Operația 3. Concomitent se înregistrează trecerea de la capital subscris nevărsat la capital vărsat.

Analiza contabilă:	1011 (-) P → D	20 000
	1012 (+) P → C	20 000

Formula contabilă

1011 Capital subscris nevărsat	=	1012 Capital subscris vărsat	20 000
--------------------------------	---	------------------------------	--------

Înregistrarea în conturi:

D(-)	1012 Capital subscris vărsat	(+)C
	SiC	10 000
	3) 1011	20 000
	SfC	30 000

APLICAȚIA 3. Micșorarea capitalului social prin restituirea aportului către asociați

Agentul economic Xieco Leasing S.R.L. consemnează retragerea unui asociat din societate și reducerea numărului de părți sociale. Aportul aferent de 1 500 lei se restituie în numerar. Document: *Registrul asociaților.*

Operația 1. Se înregistrează reducerea capitalului social, concomitent cu înregistrarea obligației de a plăti contravaloarea aportului către asociat. Documente: *Hotărârea AGA, Registrul asociaților.*

Analiza contabilă:	1012 (-) P → D	1 500
	456 A/P → C	1 500

Formula contabilă

1012 Capital subscris vărsat	=	456 Decontări cu acționari/asociații privind capitalul	1 500
------------------------------	---	--	-------

Operația 2. Se restituie asociatului suma aferentă în numerar. Documente: *Dispoziție de plată către casierie, Registru de casă.*

Analiza contabilă:	5311 (-) A → C	1 500
	456 A/P → D	1 500

Formula contabilă

456 Decontări cu acționarii/asociații privind capitalul	=	5311 Casa în lei	1 500
---	---	------------------	-------

BIBLIOGRAFIE:

1. Popan M., *Contabilitatea evenimentelor și tranzacțiilor*, clasa a XI-a, ediția a III-a, editura Oscar Print, București, 2016, pag.15-29
2. Bușe G., *Dicționarul complet al economiei de piață*, editura Societatea Informația, București, 1994, pag.63
3. Pânteș I.P., *Contabilitatea financiară a agenților economici din România*, ediția a III-a, editura Intelcredo, Deva, 1999, pag. 49
4. Pop C., *Piețe financiare*, editura Tipovița, Cluj Napoca, 2002, pag.64
5. Legea contabilității nr. 82/1991

WEBGRAFIE:

1. www.roct.ro
2. <https://www.contzilla.ro/contabilitatea-operatiunilor-privind-capitalul-social/>
3. <http://www.stiucum.com/contabilitate/contabilitate-financiara/Contabilitatea-capitalurilor>

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ PE O ZI

Prof. învă. preșcolar Barjica Adriana-Aurica, Bota Elisabeta

UNITATEA: Grădinița cu P.P. „Dumbrava Minunată”, Alba Iulia

GRUPA: Mijlocie „Iepurașilor”

NIVEL: I

TEMA DE STUDIU: „Când, cum și de ce se întâmplă!”

TEMA PROIECTULUI: „Rapsodii de Primăvară!”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „La Paști!”

TEMA ZILEI: „Iepurașul vesel tare, s-a gătit de sărbătoare!”

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată pe o zi

Domenii experiențiale:

- Activitate integrată: DȘ1+DȘ2+ elemente DOS

FORMA DE ORGANIZARE: Frontal, pe grupuri, individual

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate;
- Activare și manifestare a potențialului creativ;
- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- Autocontrol și expresivitate emoțională;
- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat;
- Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă);
- Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc. (comunicare expresivă).
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități).

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Manifestă creativitate în activități diverse;
- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
- Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;
- Identifică cu grijă categorii de obiecte, ființe și le grupează după un criteriu;
- Demonstrează abilități de solicitare și de primire a ajutorului în situații problematice specifice;
- Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă);
- Demonstrează acceptare și înțelegere față de celelalte persoane din mediul apropiat;
- Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă);
- Activare și manifestare a potențialului creativ.

ELEMENTELE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

1. ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):

- Întâlnirea de dimineață: Salutul, prezența, calendarul naturii, noutatea zilei, activitate de grup
”Aș vrea să îmi aducă iepurașul....”

RUTINE: Ne pregătim pentru activități – formarea deprinderilor gospodărești. Ne pregătim pentru masă–formarea deprinderilor de igienă; Gustarea– formarea deprinderilor de autoservire.

TRANZIȚII: Iepurașul Țup!

2. JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA₁)

- ✚ **ARTĂ:** „Aranjament pentru masa de Paște”
- ✚ **JOC DE ROL:** „Micii cofetari”
- ✚ **CONSTRUCȚII:** „Culcușul iepurașilor”

3. ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE)

Activitate integrată – DȘ1+DȘ2+DOS: „Surprizele iepurașului!” joc didactic

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER –ALESE (ALA₂): „Cursa cu saci a iepurașilor”

MATERIAL BIBLIOGRAFIC

- *Curriculumul pentru educație timpurie, MEN, 2019;*
- *Metoda activităților instructiv-educative în grădinița de copii, Craiova 2009;*
- ****, Metodica proiectelor la vârstele timpurii, Ed. Miniped, București, 2002;*

SCENARIUL ZILEI

Programul zilei începe cu **Întâlnirea de dimineață-ADP.**

Salutul: Educatoarea salută copiii spunând: Bună dimineața, iepurașilor veseli!/ În cerc să ne adunăm/ Cu toții să ne salutăm,/ A-nceput o nouă zi,/ Bună dimineața copiii.

Copiii se salută folosind tehnica: comunicării rotative - pornind de la educatoare către copilul din dreapta „*Bună dimineața !*”

Prezența: După ce ne-am adunat/ Și frumos ne-am salutat/ Colegii ne-am întâlnit/ Cine oare n-a venit?”

Calendarul naturii: Se discută aspecte precum: ziua în care ne aflăm, cum este vremea în această zi, în ce anotimp suntem, cum ne îmbrăcăm, etc.”

Întâlnirea de dimineață continuă cu realizarea „**Gimnasticii de înviorare**” pe recitativul ritmic: „Iepurașii somnoroși”

Împărtășirea cu ceilalți:

Cu ajutorul cubului cu emoții copiii vor spune cum se simt astăzi, fac schimb de impresii, idei și păreri, constituind subiecte de discuție. Poate fi considerat momentul cel mai important al acestei activități, deoarece le oferă copiilor ocazia să se cunoască unii pe alții.

Urmează **Noutatea zilei**, unde copiii vor fi anunțați că vor avea multe surprize din partea iepurașului, una dintre ele fiind cei trei iepurași: Puf Alb, Puf Pestriț și Puf Gri.

Se anunță **tema zilei și obiectivele**. Copiii află ce activități vor desfășura, apoi vor alege dintr-un săculeț ecusoane având ca imagine un iepuraș alb, iepuraș gri și iepuraș pestriț, iar în funcție de simbolul ales cu metoda „mâna oarbă”, vor trece la centrele: **JOC DE ROL**, (copiii care au ales ecusonul cu imaginea iepurașului Puf Alb), vor realiza un tort de biscuiți cu ciocolată tartinabilă, gem și cu bomboane de ciocolată, colorate, apoi la centrul **ARTĂ**, (copiii care au ales ecusonul cu imaginea iepurașului Puf Gri) vor trebui să confecționeze aranjamente pentru masa de Paște din crenguțe, floricele de diferite culori și ouă din polistiren. Aceștia vor trebui să respecte sarcinile date, iar mai apoi la centrul **CONSTRUCȚII** (copiii care au ales ecusonul cu imaginea iepurașului Puf Pestriț) vor avea de construit cu elemente din natură „Culcușul iepurașilor”.

Cu ajutorul tranziției „Dacă vrem să fim voinici

Facem sport încă de mici

Țopăim ca iepurașii

Și zburăm ca fluturașii

Centrele le vizităm

La măsute ne-așezăm”, se trece la centrele de interes, unde se prezintă temele propuse, sarcinile de lucru, etapele de realizare a lucrărilor, etc.

Încălzirea mușchilor mâinii se realizează prin executarea de către copii a mișcărilor sugerate de versurile cântecului „Mișcăm degetelele”.

Se trece la realizarea temelor propuse la centrele de interes. Copiii sunt sprijiniți pe tot

parcursul activităților și apreciați verbal.

Cu ajutorul tranziției „Iepurașul țup” vom trece la desfășurarea activității pe Domenii Experiențiale: **DȘ1+DȘ2 + elemente DOS: „Surprizele Iepurașului”** unde copiii o să rămână împărțiți pe aceleași echipe (echipa iepurașilor Puf Alb, echipa iepurașilor Puf Gri și echipa iepurașilor Puf Pestriț), ei trebuie să ducă la bun sfârșit fiecare probă propusă de educatoare, răspunzând corect la întrebări, fiecare răspuns corect reprezentând un ou în coșul iepurașului. Educatoarea numește pe rând, câte un copil de la fiecare echipă, care vine în față și rezolvă o sarcină. Grupa a cărei iepuraș acumulează mai multe ouă este desemnată echipa câștigătoare.

Se realizează trecerea prin jocul „Iepurașul țup”

Cu ajutorul tranziției „Iepuraș coocoanaș” vom trece la **ALA II „Cursa cu saci a iepurașilor” ,Iepurașii jucăuși”**.

Fericiți pentru că am ajutat iepurașii, aceștia ne îndeamnă să ne jucăm jocul „Cursa cu saci a iepurașilor”; „Iepurașii jucăuși”.

Înainte de servirea mesei li se va citi copiilor o scurtă poveste „BULGĂRAȘ DE PRIMĂVARĂ” de Paul Stewart și Chris Riddell – **MOMENTUL DE LECTURĂ**.

ACTIVITĂȚI LA LIBERĂ ALEGERE (ALA1)

NIVELUL: I

GRUPA: Mijlocie „Iepurașilor”

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

DENUMIREA PROIECTULUI TEMATIC: „Rapsodii de Primăvară!”

SUBTEMA: „La Paști!”

TEMA ZILEI: „Iepurașul vesel tare, s-a gătit de sărbătoare!”

FORMADE REALIZARE: Jocuri și activități liber – alese (ALA1)

1. **Joc de rol:** „Micii cofetari”
2. **Artă:** „Aranjament pentru masa de Paști”
3. **Construcții:** „Culcușul iepurașilor”

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Activare și manifestare a potențialului creativ;
- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități).

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Manifestă creativitate în activități diverse;
- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
- Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi.

CENTRUL	OBIECTIVE OPERAȚIONALE	STRATEGII DIDACTICE
JOC DE ROL „Micii cofetari”	- să recunoască materialele puse la dispoziție; - să pregătească prăjiturile pentru petrecerea iepurașilor; - să le aranjeze festiv pe platou!” - să păstreze o poziție cât mai corectă în timpul lucrului	Metode didactice: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul Mijloace de învățământ: Biscuiți; ciocolată tartinabilă, gem, bomboane de ciocolată de diferite forme și culori, farfurii de unică folosință, cuțite de unică folosință, șorțulețe, boluri, lingură, platouri, bonete. Forma de realizare: individual
ARTĂ „Aranjamente pentru masa de Paște”	- să denumească materialele aflate pe măsute; - să realizeze o lucrare plăcută din punct de vedere estetic; - să utilizeze corect instrumentele de lucru; - să păstreze poziția corectă a corpului la măsută, în timpul lucrului.	Metode didactice: conversația, exercițiul, explicația, demonstrația, aprecierea Mijloace de învățământ: crenguță, floricele de diferite culori, ouă colorate din polistiren, suport pentru aranjament.

		Form de realizare: individual, frontal
CONSTRUCȚII „Culcușul iepurașilor”	-Să utilizeze materialele puse la dispoziție pentru realizarea construcției (culcușului); -Să aranjeze piesele și materialele puse la dispoziție în mod creativ, original; -Să comunice cu colegii din centru manifestând spirit cooperant.	Metode didactice: conversația, explicația, observația, exercițiul Mijloace de învățământ: polistiren, crengi de copac, lucernă uscată, etc. Forma de realizare: pe grupuri

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE
ACTIVITATE INTEGRATĂ: DS1+DS2+DOS
„Surprizele Iepurașului”

NIVELUL: I

GRUPA: Mijlocie „Iepurașilor”

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

DENUMIREA PROIECTULUI TEMATIC: „Rapsodii de Primăvară!”

SUBTEMA: „La Paști!”

TEMA ZILEI: „Iepurașul vesel tare, s-a gătit de sărbătoare!”

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: Domeniul științe și Domeniul om și societate

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Cunoașterea mediului + Matematică

TEMA ACTIVITĂȚII: „Surprizele iepurașului!”

TIPUL ACTIVITĂȚII: verificare și consolidare a cunoștințelor

MIJLOC DE REALIZARE: joc didactic

DURATA: 30 minute

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- ❖ Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- ❖ Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă);
- ❖ Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare;
- ❖ Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat
- ❖ Identifică cu grijă categorii de obiecte, ființe și le grupează după un criteriu;
- ❖ Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități).

COMPORTAMENTE VIZATE:

- ❖ Manifestă curiozitate pentru activități, persoane și obiecte noi;
- ❖ Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr
- ❖ Identifică și numește obiectele din mediul înconjurător
- ❖ Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să respecte regulile și sarcinile jocului didactic;
- Să aleagă jetonul corect de pe măsuță;
- Să răspundă corect întrebărilor din cadrul metodei interactive Piramida Iepurașului;
- Să recunoască imaginile date;
- Să așeze imaginile în locul corespunzătoare;
- Să formeze mulțimi de elemente după criteriul dat;
- Să folosească un limbaj matematic adecvat;

Elementele jocului: surpriza, aplauze, identificarea imaginilor corecte, recompense, jocul.

Sarcinile didactice ale jocului:

- ❖ Alege corect;
- ❖ Așază prietenii iepurașului la locul lor;
- ❖ Alege și așază corect;
- ❖ Pune în coșul iepurașului din pădure atâtea ouă cât indică cifra !

- ❖ Formați mulțimea elementelor de același fel!
- ❖ Învârte roata și pune cifra corespunzătoare!

Regulile jocului:

Iepurașul ne roagă să îl ajutăm să își găsească prieteni pentru petrecere și să ajungă la masa de Paști. El ne aduce mai multe plicuri cu sarcini și provocări pe care le avem de realizat, ce dovedesc faptul ca am învățat și știm multe lucruri , iar la final ne va răsplăti.”

- ❖ Grupa de copii este așezată pe scăunele și împărțită în 3 echipe, conform simbolului ales la Întâlnirea de dimineață (iepurașul puf alb, iepurașul puf pestriț și iepurașul puf);
- ❖ Educatoarea numește, pe rând, câte un copil de la fiecare echipă care vine în față și rezolvă o sarcină primită în cadrul diverselor probe de la Iepuraș;
- ❖ Probele pregătite în plicuri vor fi descoperite pe parcursul desfășurării jocului didactic.
- ❖ Pentru fiecare sarcină rezolvată corect de către participanți, echipa primește un ou în coșul iepurașului reprezentativ echipei, iar dacă au nevoie, primesc ajutor de la un coechipier;
- ❖ Dacă nu se va rezolva corect sarcina, nu se va acorda oul în coșul iepurașului, echipei;
- ❖ Se declară câștigătoare, echipa care a adunat cele mai multe ouă.

STRATEGII DIDACTICE

- **Metode și procedee:** conversația, explicația, exercițiul, observația, aprecierea verbală, jocul, metoda Piramidei.
- **Mijloace de învățământ:** planșe, jetoane, planșă cu piramida iepurașului, bilețele, cei trei iepurași, tabloul echipei, drumul către pădure, insecte, cifre, lipici, diverse materiale, foi cu imagini, hârtie colorată, recompense.
- **Forme de realizare:** pe grup.

DEMERS DIDACTIC

EVENIMENTUL DIDACTIC	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE
		Metode și procedee	Mijloace didactice	
1. Momentul organizatoric	Se asigură condițiile necesare unei bune desfășurări a activității: aranjarea mobilierului, pregătirea materialelor didactice corespunzătoare. La întoarcerea de la baie în clasă , copiii vor găsi materialele surpriză, pregătite pentru activitate.		Scaune în semicerc Decor specific temei abordate	
2.Captarea atenției	Copiii se vor așeza pe scăunele ținând cont de cele trei echipe formate de dimineață. Li se transmite faptul că pentru a ajunge la masa de Paști și la petrecere iepurașul are de parcurs mai multe obstacole pe care le vom descoperi pe parcurs.	Conversația introductivă Surpriza		Atenția concentrată pe tot segmentul evenimentului didactic
3.Anunțarea temei și a obiectivelor	Pentru al ajuta pe Iepuraș să ajungă la petrecere și pentru a organiza masa de Paști o să ne jucăm un joc	Conversația Explicația	Panoul (tabloul) pe care vor lipi elementele din cadrul jocului	Ascultă cu atenție tema și obiectivele

	didactic: „Surprizele Iepurașului”.			
4. Reactualizarea cunoștințelor	Voi cere copiilor să îmi spună despre ce am vorbit în ultimele zile.	Explicația Conversația		
5. Dirijarea învățării	Copiii sunt împărțiți în trei echipe, în funcție de ecusoanele alese de dimineață (iepuraș Puf Alb, iepurașul Puf Pestriț, iepurașul Puf Gri). Le transmit copiilor că acest joc conține la rândul lui mai multe probe și reguli care o să le aflăm pe parcurs. Explicarea jocului <i>Le voi explica regulile jocului:</i> Grupa de copii este așezată pe scăunele și împărțită în 3 echipe, conform simbolului ales la Întâlnirea de dimineață (iepurașul Puf Alb, Iepurașul Puf Pestriț și iepurașul Puf Gri); Educatoarea numește, pe rând, câte un copil de la fiecare echipă care vine în față și rezolvă o sarcină primită în cadrul diverselor probe de la Iepuraș; Probele pregătite în plicuri vor fi descoperite pe parcursul desfășurării jocului didactic. Pentru fiecare sarcină rezolvată corect de către participanți, echipa primește un ou în coșul iepurașului reprezentativ echipei, iar dacă au nevoie, primesc ajutor de la un coechipier; Dacă nu se va rezolva corect sarcina, nu se va acorda oul în coșul iepurașului, echipei; Se declară câștigătoare, echipa care a adunat cele mai multe ouă. Explicarea și demonstrarea jocului: <i>Jocul de probă:</i> Un copil de la fiecare echipă vine în față, îi voi citi prima sarcină a jocului didactic ce se află în plicul de culoare roșie: Alege corect! Le spun	Explicația Explicația Explicația Exercițiul Explicația Demonstrația	Jetoane cu iepurași Panoul cu pădurea Iepurașii cu coș reprezentativi fiecărei echipe Plicuri cu sarcinile jocului Jetoane	Ascultare activă Observarea comportamentelor Respectă echipa din care face parte

	copiilor să aleagă de pe măsută un anumit jeton cu imagini specifice anotimpului primăvara sau imagini specifice Sărbătorii de Paști, iar aceștia le prezintă și colegilor imaginea. Executarea propriu-zisă a jocului: Proba2: Așază prietenii iepurașului la locul lor :urs, vulpe, arici, lup, șoricel, veveriță (cerința acestei probe se află în plicul de culoare verde) - de la fiecare echipă vor veni doi copii, aleg pe rând câte un animal, le denumesc și le așează în pădure la locul lor. Pentru realizarea acestei sarcini fiecare grupă va primi două ouă în coșul reprezentatv iepurașului din echipa căruia face parte Proba 3: Alege și așează corect. (cerința acestei probe se găsește în plicul de culoare galbenă) - Alege tufișul mare și pune-l în pădure; - Alege iepurașul de mărime mijlocie și pune-l în pădure; - Alege pasărea de mărime mică..... Proba4: Pune în coșul iepurașului din pădure atâtea ouă câte indică cifra ! (cerința probei se găsește în plicul de culoare mov) Proba5: Formați mulțimea elementelor de același fel! (cerința acestei probe se află în plicul roz) Proba6: Învârte roata și pune cifra corespunzătoare! (cerința acestei probe se află în plicul albastru)		Jetoane cu diferite imagini de primăvară și Paște Vulpe, lup, arici, șoricel, veveriță, urs. Plicuri cu sarcinile jocului Jetoane grupe Cifre Iepuraș,	Alege correct Raportarea numărului la cantitate
6.Obținerea performanței	Proba8- Complicarea jocului” „Piramida iepurașului” -. Ce avem în imagine?” (mai multe pătrățele de culori diferite). Câte un copil din fiecare echipă va răspunde la întrebare și va alege	Exercițiul	Planșă cu piramida iepurașului	Piramida Iepurașului

	jetonul cu imaginea potrivită pe care apoi îl va așeza în pătratul care are culoarea indicată de educatoare. Prin următoarele întrebări se realizează piramida iepurașului: 4. Ce are iepurașul? (urechi, codiță, lăbuțe, blană). 3. Ce mănâncă iepurașul? (morcovi, varză, salată). 2. Care sunt culorile iepurașului? (alb, maro, negru). 1. Cine este personajul care sosește de Paști și aduce cadouri copiilor?			
7. Evaluarea performanțelor	Pentru că jocul s-a terminat și am ajutat iepurașul să își găsească prietni pentru petrecere, dar pentru a putea ca masa de Paști să fie cât mai bogată, mai aveți de trecut doar un singur obstacol pe care îl veți descoperi când se o să vă întoarceți la măsuțe (plicul verde închis). Se observă iepurașul a cărei echipe a reușit să strângă mai multe ouă și se desemnează câștigătoare.	Conversația		Aprecieri verbale
8. Încheierea activității	Se fac aprecieri globale și individuale asupra modului în care au răspuns copiii, se împart recompensele. Se face tranziția către următoarea activitate prin cântecul „Iepuraș coconăș”	Conversația		Aprecieri individuale și colective Aplauze

DEZVOLTAREA LECTURII ÎN CICLUL PRIMAR

Prof. Schenker Mureșan Sorina Emilia
Școala Gimnazială Simion Bărnuțiu Tiur-Blaj/Alba

Curriculum-ul actual promovează sistemul comunicativ-funcțional, sistem ce presupune formarea integrată a capacităților de receptare/ exprimare orală și a celor de receptare a mesajului scris și de exprimare scrisă. Calitatea procesului de comunicare eficientă va duce în final la formarea capacității de comunicare corespunzătoare pentru tinerii pe care îi formăm. Un alt element care se urmărește prin intermediul predării integrate constă în faptul că obiectivele nu mai vizează, în mod expres, asimilarea de cunoștințe, ci ele se formează în situații concrete de comunicare. Noua abordare

impune ca o necesitate formarea elevilor în spirit activ-participativ, dezvoltă la elevul de vârstă școlară mică un ansamblu de atitudini și motivații ce-l vor ajuta în continuare în studiul limbii și literaturii române, stimulează interesul pentru formarea și dezvoltarea competențelor elementare de comunicare. Comunicarea este deosebit de importantă. Ea poate fi grea sau plictisitoare dacă nu este bine organizată, cu obiective clare, nu se realizează în forme de activitate variate și atrăgătoare. În lecții nu vom transmite reguli pe care elevii să le învețe, ci vom forma și consolida deprinderi de comunicare.

Școlarii înțeleg logica limbii, bogăția ei și se deprind să folosească în mod corect și conștient, atât în vorbire, cât și în scriere, o exprimare corectă. Ei reușesc să înțeleagă mai bine gândurile altora și să se folosească de limbă ca mijloc de comunicare, de acumulare a unor cunoștințe.

Învățarea cunoștințelor de limbă asigură, în același timp, cultivarea „zestrei” lingvistice a copiilor și contribuie la stimularea proceselor de cunoaștere, a gândirii abstracte, în mod deosebit. Privit în contextul prezentat mai sus, scopul fundamental al studiului limbii române este cultivarea limbajului elevilor, înțelegând prin limbaj, procesul de exprimare a ideilor și sentimentelor prin mijlocirea limbii. Această disciplină are un pronunțat caracter practic, deși operează cu abstracțiuni. Finalitatea studierii acestei discipline nu o constituie acumularea unui anumit număr de reguli, fără ca acestora să li se asigure o valoare funcțional - practică. A nu ține seama de acest lucru înseamnă a face de-a dreptul imposibilă însăși învățarea regulilor și normelor gramaticale, deoarece acestea nu pot fi însușite decât prin procesul aplicării lor în practica exprimării. Cunoscându-se faptul că în studiul limbii se operează cu abstracțiuni, este cât se poate de elocvent rolul pe care-l are această disciplină în dezvoltarea gândirii logice a elevilor. Acest adevăr este și mai relevant dacă se are în vedere legătura indisolubilă dintre limbă și gândire, faptul că gândirea se concretizează prin intermediul limbii.

Cultivarea limbajului oral și scris se realizează practic prin toate disciplinele de învățământ ale ciclului primar, cu precădere prin obiectul limba română. Rafinarea exprimării, diversificarea și nuanțarea ei depind de modul de stăpânire a resurselor limbii române, de operaționalizarea normelor gramaticale într-o situație de comunicare. Descrierea categoriilor gramaticale, efectuarea analizelor sintactice și morfologice, prezentarea teoretică, toate vor fi subordonate actului comunicării. Realizarea unei exprimări corecte, expresive și nuanțate, civilizate, presupune un efort de elaborare privind alegerea cuvintelor, organizarea contextului sub coordonarea normelor standard de constituire și operaționalizare a limbii. Învățarea limbii se realizează în situații simulate de viață, contribuind astfel nu numai la dezvoltarea limbajului activ, ci și la cultivarea unui simț lingvistic, la sesizarea semnificațiilor sociale și funcționale ale limbii, pregătind elevii pentru cunoașterea și întrebuințarea stilurilor funcționale ale limbii literare.

Deficiențele de exprimare, care îngreunează comunicarea verbală, vizează, în general: sărăcia vocabularului, decalajul mare între vocabularul activ și cel pasiv, folosirea unor cuvinte a căror semnificație nu a fost corect înțeleasă. Curriculumul de limba română pentru învățământul primar, componentă fundamentală a parcursului de învățare oferit elevilor în contextul școlarității obligatorii, insistă asupra dezvoltării competențelor elementare de comunicare orală și scrisă a copiilor, precum și pe structurarea la elevi a unui sistem de atitudini și de motivații care vor încuraja studiul limbii române, vor forma la elevi deprinderi de civilizația comunicării, dezvoltând armonios personalitatea micilor școlari sub aspect atitudinal și comportamental. În societatea de azi, din cauza altor componente informative – radioul, televiziunea, cinematograful și Internetul – cartea poate trece aproape neobservată.

Fără a minimaliza importanța celorlalte mijloace moderne de informare și culturalizare, trebuie spus că nimic nu poate înlocui cartea. În afara cărții nu poate fi concepută o cultură sistematică a individului și a societății.

Lectura are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit și să-i facă să iubească cartea, să le satisfacă interesul pentru a cunoaște viața, oamenii și faptele lor. Din cărți, copiii află multe lucruri despre anotimpuri, viața animalelor și a plantelor, despre descoperiri geografice, despre evenimente și personalități literare, artistice, istorice, despre frumusețile și bogățiile patriei. Cărțile le vorbesc și despre sentimentele omenești, despre prietenie, cinste, omenie. Citirea cărților contribuie la

îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la formarea unui vocabular bogat, la dezvoltarea exprimării. Eroii cărților devin modele pentru elevi. Copiii au impresia că participă direct la fapte și evenimente din cuprinsul cărții. Pe unii eroi îi iubesc, pe alții îi urăsc. Ceea ce citesc în copilărie se întipărește în amintirea lor pentru toată viața și influențează dezvoltarea personalității. Lectura oferă copilului posibilitatea de a-și completa singur cunoștințele, de a le îmbogăți.

Gustul pentru citit se formează printr-o muncă perseverentă a factorilor educaționali. Pentru a fi eficientă lectura necesită nu numai îndrumare ci și control. Deoarece în programa școlară nu era prevăzută, la disciplina Limba și literatura română, o oră specială, de lectură, am propus elevilor, la clasa a II-a și a III-a opționalul Literatura pentru copii. Astfel, pe parcursul acestor ore poate fi îndrumată și verificată lectura elevilor.

Activitățile de lectură se desfășoară în vederea realizării unor obiective specifice, cum sunt: stimularea gustului pentru lectură, apropierea copiilor de carte și de cuvântul scris, formarea unei atitudini de grijă și față de carte, familiarizarea copiilor cu diferite tipuri de scriere, îmbunătățirea comunicării orale și stimularea interesului pentru citit-scris; cunoașterea instituțiilor care se ocupă de apariția, distribuirea sau păstrarea cărților, stimularea imaginației și a creativității verbale, împărtășirea experiențelor personale.

Primii pași făcuți în vederea realizării obiectivelor propuse au fost amenajarea unor biblioteci în clase și recomandarea listelor bibliografice în funcție de următoarele criterii: gradul dezvoltării psihice a elevilor (gândire, limbaj, imaginație, emoții, sentimente etice și estetice); sfera de interese și de preocupări ale elevilor identificate în cadrul activității de cunoaștere psihopedagogică, dar și din chestionare specifice, pentru elevi și pentru părinți; calitățile educative și estetice ale cărții indicate; calitățile stilului (simplitate, naturalețe, proprietate) care să permită elevului o înțelegere ușoară a mesajului lecturii. Cunoscând biblioteca, elevii sunt capabili să aleagă o anumită carte, fie din cele expuse, fie din lista bibliografică, să caute o carte în rafturi, orientându-se după litera inițială a autorului, să ceară o carte, precizând autorul și titlul, să restituie cartea în termenul fixat și în bune condiții de prezentare, să solicite recomandarea unor cărți care să corespundă unor anumite curiozități și interese.

Acțiunile întreprinse cu biblioteca școlii, au dat roade. Încă din clasa I, când am vizitat întreaga școală, am intrat și la bibliotecă. Au avut posibilitatea de a vedea rafturile cu cărți, fișele cu evidența cititorilor, registrul în care sunt trecute cărțile existente în bibliotecă. Deși au putut citi numai la sfârșitul clasei I, elevii au împrumutat diferite reviste sau albume cu imagini, pe care le-au „citat”.

Realizarea unui catalog al cărților din biblioteca personală și selectarea acestora după conținut. Dacă la început, unii au notat un număr mic de cărți, la anumite intervale de timp, au mai apărut și altele.

Pentru realizarea unei biblioteci în clasă elevii și învățătorul aduc cărți, se fixează un bibliotecar elev și apoi se procedează la împrumutarea cărților. Pentru a fi implicați activ în căutarea și citirea cărților elevii sunt solicitați să realizeze fișe de autor pentru fiecare din scriitorii pe care îi citesc. Aceste fișe cuprind date biografice, titluri de cărți din opera acestora. În acest fel vor fi stimulați să caute și alte cărți ale autorului respectiv, pe lângă cele deja cunoscute. Jocurile literare sunt mijloace pasionante care-i invită pe copii la lectură. „Povestirea în lanț” este un joc prin care conținutul poveștilor citite este redat de cât mai mulți elevi. Povestea este cunoscută de toții elevii. Elevii sunt așezați în cerc formând un „lanț”. Este numit primul elev să povestească. Acesta povestește un fragment, altul continuă povestirea de acolo de unde s-a oprit primul și tot așa până la sfârșitul acesteia. Copilul care nu poate continua povestirea „rupe lanțul” și drept pedeapsă trebuie să citească cu o lectură mai mult. Alt joc Recunoașteți povestirea place mult elevilor și îi determină să citească povestirea pentru a putea câștiga jocul. Elevii sunt împărțiți în grupe de câte patru. Se prezintă câte un fragment dintr-o povestire și li se cere să recunoască titlul și autorul. Câștigă cei care au recunoscut toate povestirile. La fel se desfășoară și jocul „Recunoașteți personajul”, cu deosebirea că din fragmentele prezentate trebuie să recunoască numele personajului și titlul povestirii.

În afară de citirea independentă am folosit și citirea în colectiv. Această citire se realizează de către învățător sau câțiva copii care citesc mai bine și are rolul de a aprofunda și a purta discuții pe marginea lecturii citite. Citirea lecturii cu voce tare îi determină și pe alții care citesc mai dificil

sau într-un ritm mai lent să asculte cu plăcere, putând astfel să participe la discuțiile despre conținutul povestirii citite, să evidențieze trăsăturile personajelor, să explice cuvinte sau expresii mai puțin cunoscute.

Pentru a stimula interesul și curiozitatea elevilor pentru lecturile pe care le au de citit, acestea pot fi citite parțial în clasă, continuarea lecturii urmând să o citească fiecare acasă pentru a observa ce s-a întâmplat mai departe în povestire.

Dramatizările după diferite lecturi „Doi prieteni”, „Bunicul”, „Puișorii” i-au determinat pe copii să participe cu mult entuziasm la citirea și redarea conținutului acestora. Foarte îndrăgite de copii sunt diafilmele. Ele prezintă opera în imagini, astfel că elevii vin mai repede în contact cu conținutul lecturii. De asemenea discurile sau CD-urile cu povești îi atrag în mod deosebit.

Alte strategii utilizate în cazul activităților de lectură sunt:

Povestirea integrală sau parțială a unui text făcută de către un elev sau de către învățător, metodă care educă atenția elevilor în toate calitățile ei, dezvoltă deprinderile de citire conștientă, fluentă, expresivă, formează deprinderi de povestire logică, de exprimare clară, de argumentare și justificare a părerilor, stimulează trăiri afective, dezvoltă capacitatea de a discerne etic, stimulează dorința de a citi și de a expune colegilor cele citite.

Citirea expresivă cu întreruperea lecturii într-un moment interesant al desfășurării acțiunii, făcută de către învățător sau de către un elev, constituie un model de citire pe care copiii îl vor urma, trezește interesul, curiozitatea de a comunica lectura, stimulează emoții și sentimente.

Jocul literar realizat în diverse variante (numirea autorilor unor date; numirea operelor unui autor; identificare operei după lectura unui fragment; identificarea personajului după caracterizare sau după replică; recunoașterea operei personajului, momentului acțiunii, după ilustrații; continuarea povestirii întrerupte la un moment dat; enumerarea mai multor opere ale unui scriitor; enumerarea mai multor opere cu aceeași temă sau același motiv; jocul cu versuri: recitare, recunoaștere, comunicare) antrenează și dezvoltă spiritul de competiție, stimulează dorința de a citi mai mult, de a se afirma în întrecere, formează capacitatea de selectare, de comparare, de asociere, de exprimare orală, spontană și expresivă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Pamfil, Alina - *Didactica limbii și literaturii române*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2000;
2. Nuță, Silvia - *Metodica predării limbii române în clasele primare, vol. I și II*, Ed. Aramis, 2000, București;

ROLUL BASMELOR ÎN VIAȚA ELEVILOR DE LA CICLUL PRIMAR

Prof. Szilaghi Szekely Melinda, Școala Gimnazială Lopadea Nouă

Vârsta de 6-10 ani este perioada școlii primare, perioada în care copilul, care până acum își petrece cea mai mare parte a timpului jucându-se, cunoaște o activitate cu totul nouă pentru el, învățarea conștientă, care apoi îl însoțește pe tot parcursul copilăriei și tinereții.

Față de grădiniță, elevul are nevoie de un anumit grad de maturitate în gândire, percepție, memorie, relații sociale, joc și judecată. Gândirea copiilor din ciclul primar se caracterizează prin operații și concepte concrete. Interpretarea relațiilor cauză-efect devine importantă pentru copii, așa că această perioadă poate fi considerată a doua epocă de „de ce?” Pe lângă argumentele raționale, basmele joacă în continuare un rol important, care explică lucruri care nu ar fi de înțeles copilului nici măcar cu explicații raționale.

Sfera de atenție și capacitatea de a o împărtăși se dezvoltă foarte mult. La vârsta școlară timpurie, vederea, auzul și percepția sunt rafinate, ceea ce se schimbă de la sincretismul preșcolar la percepția analitică. Prin aceasta, copiii capătă noi experiențe, în urma cărora „Eul” și „lumea” se

despart din ce în ce mai mult. Dezvoltarea memoriei trece de la note mecanice la amintirea intenționată. Elevii din clasele primare nu mai sunt doar ascultători și primitori de basme, ci și povestitori. Reproduc cu ușurință povești simple, povestite pe înțeles, urmând succesiunea logică a evenimentelor.

În primii ani de școală, copiii petrec mult mai mult timp cu colegii lor decât înainte, iar timpul petrecut cu familia scade în consecință. Identitatea lor personală se dezvoltă în relațiile sociale. Adulții așteaptă independență de la ei, îi restrâng în timpul liber; trebuie să demonstreze performanță în învățare. În această perioadă elevii învață să se gândească la modul în care acțiunile și ideile lor sunt percepute de ceilalți. Pe lângă comportamentul lingvistic cultivat, basmele servesc și ca exemple de reguli ale interacțiunii sociale. Pe măsură ce relația dintre personaje se reflectă în enunțurile lor, acest lucru stabilește în mod imperceptibil, direct și indirect un tipar pentru copii.

O schimbare se vede și în jocurile copiilor. Nu mai preferă jocurile fantasy, ci jocurile cu reguli, unde scopul este să câștige. Ei se străduiesc pentru succes, în timp ce învață regulile comportamentului social. Judecata morală a copiilor devine rafinată la această vârstă. Basmul joacă și el un rol important în viața copiilor din acest punct de vedere: îi învață și despre legile conviețuirii umane și despre frumoasele obiceiuri morale ale poporului. Multe povești sunt despre primirea rățacitorului, hrănirea celui flămând, ținerea cuvântului dat, a răsplăti o faptă bună, a lupta față în față. Cei slabi și cei mici trebuie protejați, dar minciuna nu are milă. În basm, omul este o parte, un cunoscător, un modelator al lumii în felul său, ale cărui legi le respectă mereu. Soarele, luna, stelele, vântul, iarba, copacii și florile, animalele au chipuri umane și suflete umane. Ei pot fi adresați și pot răspunde, ajută și îndruma pe cei care nu păcătuiesc împotriva lor.

Conceptul de prietenie se schimbă la vârsta de 6-7 ani. În timp ce pentru copiii mici un prieten înseamnă un tovarăș de joacă, la vârsta școlii primare ei consideră un prieten pe cel cu care au un interes comun, găsesc asemănări cu ei înșiși, cu care pot vorbi. Își împărtășesc informațiile unul cu celălalt și își modelează sistemele de opinie, astfel un alt factor de influență intră în dezvoltarea personalității. Prietenii pot determina poziția cuiva într-un anumit grup de colegi, precum și popularitatea și recunoașterea cuiva. Basmele, în care atât recompensa, cât și alianța cu alți oameni sunt prezente, sunt un bun exemplu al conceptului de prietenie.

Vârsta de la șase până la opt ani este momentul dezvoltării abilităților de citire. Potrivit lui Pestalozzi, copilul trebuie maturizat înainte de a fi învățat să scrie și să citească. Lectura este o activitate complexă, înseamnă operarea proceselor cognitive, o activitate tehnică. Basmul este un gen care poate fi spus, ascultat și citit. Înainte de începerea școlii, copiii îl pot întâlni în primul rând ca ascultători. Și din acest punct de vedere, școala reprezintă o schimbare importantă, deoarece aici ei încep să citească basme. În timp ce literatura la grădiniță este un proces spontan și natural, o sursă de bucurie, lectura la școală devine subiect, se transformă în muncă și sarcină. Basmul este deja prezent în lecțiile și cărțile de lectură în faza pregătitoare a predării citirii. Copiii spun povești pe baza imaginilor, ceea ce oferă învățătorului o bună oportunitate de a le evalua abilitățile de comunicare, de a cunoaște copiii și de a motiva suficient elevii.

Citind și povestind, învățătorul trebuie să ofere un model care să transmită pronunția clară, frumoasă, care corespunde limbajului poveștii. Cititorul acordă atenție tonului vocii, intonației, accentelor, volumului, ritmului vorbirii, pauzelor, precum și folosirii adecvate a instrumentelor de comunicare non-verbală. Basmul reprezintă o experiență reală dacă în ascultarea și citirea basmelor sunt prezente nu doar auzul, văzul și citirea, ci și celelalte simțuri sunt stimulate prin dans, muzică sau desen. Dramatizarea basmelor se bazează pe imaginația și creativitatea copiilor. Prin dramatizare basmul devine o experiență reală.

La școală, basmul apare în primul rând ca material de lectură pentru copii. În același timp, este important ca elevii să învețe câte o poveste. Acestea le oferă un model lingvistic, stilistic, de conținut și structural. Mai mult decât atât, povestirea bine pregătită este o experiență reală comună pentru povestitor și ascultător.

Copilul de la opt până la zece ani citește basmul mai conștient, cu o relatare mai sigură a elementelor fabuloase și reale, dar cu plăcere netulburată. La această vârstă se produce o schimbare

lentă, copiii se maturizează, interesul lor trece de partea lecturilor realiste, fapt care exprimă victoria percepției realității și nevoia de realitate.

CONSTRUIREA LECTURII ACTIVE LA ADOLESCENT-ÎNTRE ILUZIE ȘI REALIZARE

Prof. Novac Marioara, Colegiul Național Pedagogic „D.P.Perpessicius”, Brăila

Pentru cine practică profesoratul din pasiune, mentalitățile adolescentului de azi, aproape fără repere culturale, amăgit de străluciri iluzorii, sunt o mare încercare. Curricula limitativă pentru bacalaureat, ușurința cu care, de pe net sau din cărți concepute strict comercial, se rezolvă problema temelor pentru acasă sunt alte obstacole aalături de celebra butadă „La ce îmi trebuie asta?!”...

De aceea, e necesar ca strategiile să se nuanțeze pentru depășirea de către copilul de orice vârstă-fenomenul fiind general- a unei ostilități, în așa fel încât să se (re)apropie de carte, să își dezvolte aptitudini reale de comunicare, performante, identificabile și în evaluarea prin examene naționale.

De ani buni, din necesități practice, aplic „bucula” de lectură.. În ce constă? Este o strategie de lucru prin care elevul este susținut emoțional, incitat să participe la lectură fără constrângerile tradiționale legate de notare, beneficiul fiind evident cultural, dar, în egală măsură, răspunzând și nevoilor cognitive și emoționale ale vârstei avute în vedere.

Ca profesor, îmi adaptez permanent cerințele și țin cont de nevoia de sincretism a receptării artistice, de apetența către domeniul IT, din vremurile contemporane, dar și de faptul că aceste lecturi suplimentare, aparent în afara programei de bacalaureat, trebuie să se constituie în temelia analizei propriu-zise la clasă, dând doar impresia unei ocoliri, a unei bucle.

După completarea chestionarului predictiv, în clasa a IX-a, fără surpriza unor răspunsuri de tipul: „Nu am citit nicio carte până acum!”, începe un efort de așezare spirituală, făcut nu întotdeauna cu acceptul generos al elevului sau al părintelui, care crede că „se citește prea mult”...

Primul pas pe care îl fac este să anunț că ultima oră din fiecare săptămână de școală este de lectură, fapt ce provoacă multe emoții negative. „Nu vom avea teme, însă!” este o completare care detensionează puțin atmosfera, dar e doar un element de susținere emoțională.

Începutul propriu-zis e ca o provocare- „Să vedem cine reușește să termine cartea într-o săptămână!”. Primul volum ce se citește în plus la Limba și literatura română este, de cele mai multe ori, „Alchimistul” de Paulo Coelho, text care are elemente de basm aproape. Cartea este descifrată încet-încet, într-o atmosferă neconvențională, în care rolul meu nu mai este de magister dixit. Se

notează mai puțin, elevii capătă libertate mai mare de comunicare, pentru că „tot ce este în programa școlară este plictisitor”, după cum îmi mărturisea cineva.

Lucrul în echipe, Brainstormingul, fișele de lucru, lipite pe pereți (turul galeriei) întregesc prima apropiere de carte. Nota, motivația extrinsecă rămân din ce în ce mai în urmă.

Cu tenacitate, având permanent clar în minte ce obiective mi-am propus, ora propriu - zisă de Limba și literatura română, pe...negândite, abat discuția către un text nou. Fac conexiuni (de exemplu, cu Trandafirul negru de Ștefan Augustin Doinaș-), povestesc puțin conținutul acestui text și provoc o nouă competiție: ”Să vedem cine poate să afle misterul...”, iar eu bifez o altă lectură.

Nimic nu îi atrage mai mult pe elevi decât competiția; astfel, echipele, procesul literar („E vinovat Meșterul Manole de lipsa lui de reacție?”), punctele câștigate, emoțiile sunt benefice unui asemenea demers.

Textele suplimentare sunt, apoi, integrate în analizele curente, prin temele pentru acasă (de exemplu: „Ce semnificație are drumul în Povestea lui Harap-Alb și în Epopeea lui Ghilgameș?”), așa încât sarcinile de lucru ies din tipare, comentariul clasic, gata făcut nu mai are rost, nu se mai potrivește, gândirea critică solicită un alt tip de demers al elevului.

Un alt element de care țin cont este nevoia copilului de fantastic, și așa se ajunge la Mircea Eliade. Un strigoi, Domnișoara Christina, devine pretext pentru lectura non-literară, anume cartea de mitologie a lui Vulcănescu.

Să vezi un film în sala de clasă, cu toți colegii devine mai interesant dacă există și o sarcină de lucru (de exemplu: **Vagabondul milionar** trebuie comparat cu Milogul de B. Ștefănescu-Delavrancea), un spectacol de teatru va căpăta o cronică dramatică tot în sala de clasă, iar vizitarea muzeelor, a bibliotecilor orientează noile expectanțe.

Ce este, însă de făcut cu cei care se consideră netaleantați și se pot percepe ca discriminați, pentru că nu sunt așa de pricepuți? Dată fiind stabilirea regulii de lucru de la început, absența notelor devine stimulativă, nimic nu mai încorsetează.

Ceea ce place extrem de mult este dramatizarea, o mare provocare, pentru că este nevoie de empatie și de exersarea unei alte identități, lucru extrem de atractiv pentru adolescent.

Dar, când sarcina este să parodiezi 1-2 texte literare și să fii în competiție cu o altă echipă, stimularea este puternică, astfel, textul Romeo și Julieta devine Romy și Julie, iar Miorița- Ciobani sub clar de lună. Scenariul, regia, costumele sunt exclusiv meritul grupei.

Ar mai fi apoi jurnalul de lectură și concursul jurnalelor, revista clasei și competiția cu alte clase, dar, mai ale, teza... Căci la teză nu ai cum să eviți asemenea texte incitante, iar ele devin parte a analizelor, deși, la început, am pus între paranteze adevărul, spunând că va fi doar o joacă.

Să fie totul așa de roz și de simplu? Nu, fără îndoială. Există reticență, rutină și comoditate, dar „bucla” de lectură este o provocare pe care eu, ca profesor de Limba și literatura română, o concep și o susțin pentru că nu am nevoie de elevi cuminți în bancă, atoateștiutori de comentarii învățate mecanic, ci de spirite căutătoare, interogative care să mă motiveze să caut alte și alte tehnici de lucru. În plus, elevii scapă, astfel, de temerile legate de etnie, condiție materială, aspect fizic, de prejudecăți, în general, și își canalizează energia în mod eficient chiar către pasiunea pentru lectură a adolescentului de azi și a maturului de mâine.

Bibliografie:

Carter, Christine, *Adolescentul de azi*, Editura For You, 2021;

IMPORTANȚA GRĂDINIȚEI ÎN DEZVOLTAREA COPILULUI

Prof. inv. preșcolar Dușa Adriana-Elena, G.P.P., Piticot” Câmpeni

„Educația timpurie este prima treaptă de pregătire pentru educația formală și se adresează copiilor de la naștere la 6-7 ani. Ea oferă condiții specifice pentru dezvoltarea deplină, în funcție de evoluția individuală și de vârstă a copiilor și sprijină supraviețuirea, creșterea, dezvoltarea și învățarea copiilor de la naștere până la intrarea în ciclul primar (formal, informal, nonformal), incluzând sănătatea, nutriția și igiena, dezvoltarea cognitivă, socială, fizică și emoțională a lor.”

Educația timpurie reprezintă baza personalității, iar pentru reușita educațională a copilului e necesar să fie antrenați toți agenții cu influențe asupra copilului, pornind de la familie, instituții de educație până la comunitate. În această perioadă copiii se dezvoltă fizic și cognitiv, socio-emoțional pe baza unor activități și experiențe noi întâlnite în grădinița de copii. „Dezvoltarea reprezintă un proces continuu de schimbare în cadrul căruia nivelul de mișcare, gândire, simțire și interacțiune al copilului cu persoanele și obiectele din lumea înconjurătoare devine din ce în ce mai complex.”

Educația timpurie este cea „perioadă fundamentală pentru dezvoltarea creierului, ce determină progresele în formarea capacităților fizice, cognitive, lingvistice, sociale, emoționale ale copilului”. Toate modificările ce au loc asupra domeniilor de dezvoltare ale copilului au la bază interacțiunea acestuia cu oamenii, lucrurile din jur. Un copil care se bucură de atenție, grijă, răbdare, joc, comunicare va manifesta dorința și încrederea de a învăța repede, de a-și dezvolta capacitățile de relaționare.”

Educația timpurie are un efect pozitiv asupra abilităților copilului, asupra carierei sale școlare (note mai mari, repetenție scăzută). Copiii dobândesc o motivație pentru activitatea școlară, se îmbunătățește abilitatea intelectuală a copilului pe termen scurt, se schimbă percepția celorlalți asupra potențialului copilului; Copii care au frecventat grădinița sunt mai sociabili decât cei care au stat acasă permanent și nu au participat la programele educaționale de la grădiniță. Copii devin mai responsabili, au trăsături de caracter pozitive în urma frecventării grădiniței și a audierii poveștilor copilăriei.

Deși unii consideră că grădinița este un loc unde copiii lor se vor îmbolnăvi acest fapt nu este adevărat deoarece în cadrul instituțiilor școlare și preșcolare există cadre medicale care vor avea grijă permanent de starea de sănătate a copiilor preșcolari și o vor monitoriza făcând zilnic un triaj al copiilor care manifestă semne de îmbolnăvire și vor izola acești copii trimițându-i acasă pe toată perioada manifestărilor bolii.

Doar cu contribuția familiei, a tuturor cadrelor didactice implicate în educarea copiilor și a cadrelor medicale sau a altor parteneri educaționali din comunitate se va putea realiza un progres al individului și o integrare a sa în comunitatea școlară și mai târziu în societate.

BIBLIOGRAFIE:

- „GHID DE BUNE PRACTICI PENTRU EDUCAȚIA TIMPURIE A COPIILOR DE LA 3 LA 6/7 ANI”2008, MECT.
„GHIDUL CADRELOR DIDACTICE PENTRU EDUCAȚIA TIMPURIE”EDITURA DIANA
„CURRICULUM-ULUI PENTRU EDUCAȚIE TIMPURIE”.2019

EDUCAȚIA ÎN S.U.A.

Prof. Opincariu-Mihinda Mihaela, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Pentru cei care doresc să urmeze o formă de învățământ american, este important să cunoască faptul că fiecare stat federal își stabilește planul de învățământ, iar fiecare școală sau district beneficiază de o anumită libertate privitor la organizarea internă. Sunt state unde școlarizarea este obligatorie până la vârste de 16 ani, iar în altele până la 18 ani.

Învățământul universitar în S.U.A. este considerat cel mai scump din lume, indiferent dacă este la o școală publică sau privată: 20.000 de dolari anual taxe în sistemul public și 60.000 de dolari în cel privat, în schimb până la liceu învățământul este gratuit.

În structura învățământului se întâlnesc trei tipuri:

- elementar/primar;
- secundar (care reunește învățământul general cu cel liceal);
- postsecundar/superior.

Școlarizarea începe de la vârsta de 5 ani și se finalizează la 18 ani. În școala primară (Elementary School/Primary School) elevii învață să scrie și să citească, principalele materii studiate fiind matematica, geografia, cultura civică, științe, muzica, sănătatea și educația fizică. În școala generală (Middle School/Junior High School) este un curriculum mai flexibil, existând materii obligatorii (matematică, engleză, științe), dar și opționale. În cadrul materiilor obligatorii se realizează grupe de studiu în funcție de nivelul elevilor.

Programa învățământului liceal (High School) cuprinde și ea atât materii obligatorii (engleza, matematica, limbile străine, educația fizică, artele și/sau muzica, științe generale, studii sociale-materie care îmbină istoria, politicile și geografia), cât și opționale. Elevii își pot alege nivelul la care studiază materiile, sub îndrumarea consilierului școlar, dar și a părinților.

În America se practică și învățământul particular, în care copiii sunt învățați de părinți sau profesori particulari, însă trebuie respectate disciplinele obligatorii: engleza, matematica, știința și istoria, iar pentru a urma cursurile universitare acești elevi trebuie să susțină examen de admitere.

La finalizarea liceului elevii trebuie să întrunească anumite condiții, diferite de la stat la stat: evaluarea pe parcursul anului școlar prin teste, examene la sfârșitul semestrelor, proiecte de grup, teme pentru acasă, participarea la ore ș.a. Toate acestea determină nota finală la fiecare materie.

Elevii se înscriu la școala cea mai apropiată de reședință, dar pot obține autorizație de la autoritățile raionale pentru anumite programe la altă instituție de învățământ.

Participarea la ore este obligatorie, orice absență fiind sesizată de către conducerea școlilor automat părinților. Sunt permise absențe numai din motive de sănătate.

Sistemul de notare cuprinde litere (A+, A, B+, B, C+ etc.) sau procente de până 100%, media exprimată prin punctajul maxim de 4.

Diploma de absolvire (American High School Diploma) este condiționată de condițiile impuse de statul în care se studiază, dar și de numărul de credite la fiecare materie.

American Honors este un program cu durata de doi ani, adresat elevilor care vor să studieze la școli de prestigiu din învățământul superior.

Advanced Placement (AP) include cursuri pe care elevii le pot urma la colegiu, acestea aducând valoare diplomei de absolvire, iar în funcție de rezultate pot obține credite din partea universităților care îi acceptă.

Pentru a fi acceptați într-o formă de învățământ superior, elevii trebuie să susțină un test SAT (verifică abilitățile lingvistice, verbale și logica matematică) sau ACT (nivelul de asimilare a cunoștințelor în funcție de programa școlară). Secțiunile cuprind: matematică, citire, competențe lingvistice și de gramatică, dar și scriere de eseu (opțional). Universitățile sau colegiile vor ține cont nu doar de rezultatele la testele SAT sau ACT, ci și de tipul de diplomă obținut, programul Honors, AP-urile urmate, reputația liceului absolvit, nivelul clasei în care a fost încadrat, activitățile extrașcolare etc. Prin urmare, pentru instituțiile de învățământ superior contează atât evoluția academică a viitorului student, dar și viața din interiorul campusului.

Webografie

Preluat de pe <https://integraledu.ro/articles/sistemul-american-de-invatamant/>, accesat în 14.01.2023

Preluat de pe https://koaha.org/wiki/Istruzione_negli_Stati_Uniti_d%27America, accesat în 14.01.2023

PROFILUL DE FORMARE AL ABSOLVENTULUI DE CICLU PRIMAR

Prof. Vrenghea Mihaela, Școala Gimnazială „Ion Bianu” Valea Lungă

Profilul de formare al absolventului învățământului primar este structurat pe baza a opt competențe-cheie recomandate de Parlamentul European și de Consiliul Uniunii Europene. Competențele cheie sunt prezentate ca fiind rezultate ale învățării, fiind ansambluri de cunoștințe, abilități și atitudini care urmează să fie formate elevilor, ca instrumente culturale pentru învățarea pe parcursul întregii vieți. Competențele cheie (în număr de opt) sunt:

- Comunicare în limba maternă;
- Comunicare în limbi străine;
- Competențe matematice;
- Competențe digitale;
- A învăța să înveți;
- Competențe sociale și civice;
- Spirit de inițiativă și antreprenoriat;
- Sensibilizare și exprimare culturală în raport cu cele dezvoltate anterior.
 - Odată cu intrarea în clasa pregătitoare, elevii pășesc pe o nouă treaptă a educației. Pe parcursul celor cinci ani de școală, ei vor dobândi anumite competențe. Acestea nu se dezvoltă izolat, ci prin intermediul tuturor disciplinelor pe care le vor studia. Astfel, la finalul clasei a IV-a, elevii vor dovedi că știu și pot următoarele:
- pentru competența **Comunicare în limba maternă**
 - să identifice fapte, opinii, emoții în mesaje orale sau scrise, în contexte familiare de comunicare
 - să-și exprime gândurile, părerile, emoțiile în cadrul unor mesaje simple în contexte familiare de comunicare
 - să participe la interacțiuni verbale în contexte familiare, pentru rezolvarea unor probleme de școală sau de viață
- pentru competența **Comunicare în limbi străine**
 - să identifice informații în limba străină în mesaje orale sau scrise simple, în contexte familiare de comunicare
 - să-și exprime părerile și emoțiile în cadrul unor mesaje scurte, simple, scrise și orale, în contexte familiare
 - să participe la interacțiuni verbale simple în contexte familiare de comunicare pentru **Competențe matematice (A) și competențe de bază în științe și tehnologii (B)**
 - să manifeste curiozitate pentru aflarea adevărului și pentru explorarea unor regularități și relații matematice întâlnite în situații familiare (A)
 - să formuleze unele explicații simple, utilizând terminologia specifică matematicii (A)
 - să rezolve probleme în situații familiare, utilizând instrumente și/sau procedee specifice matematicii (A)

- să realizeze un demers investigativ simplu prin parcurgerea unor etape în vederea atingerii unui scop (B)
- să realizeze unele produse simple pentru nevoi curente în activitățile proprii de învățare, cu sprijin din partea adulților (B)
- să manifeste interes pentru sănătatea propriei persoane și pentru un mediu curat (B)
- să aplice unele reguli elementare de igienă personală și de comportament responsabil în raport cu mediul
- pentru **Competență digitală**
 - să utilizeze în învățare unele funcții și aplicații simple ale dispozitivelor digitale din mediul apropiat, cu sprijin din partea adulților
 - să dezvolte unele conținuturi digitale simple în contextul unor activități de învățare
 - să respecte unele norme de bază privind siguranța în utilizarea a dispozitivelor, aplicațiilor, conținuturilor digitale și pe internet.
- pentru competența **A învăța să înveți**
 - să identifice/clarifice elementele pe care le presupune sarcina de lucru înainte de începerea unei activități de învățare
 - să formuleze întrebări pentru clarificarea unei sarcini de lucru
 - să utilizeze tehnici, metode simple pentru a învăța, activa cunoștințe anterioare și înregistra informații
 - să-și concentreze atenția, să persevereze în lucru la o sarcină până la finalizarea corespunzătoare și să-și verifice propriile activități
- pentru **Competențe sociale și civice**
 - să manifeste interes pentru autocunoaștere
 - să pună în practică unele norme elementare de conduită în contexte cotidiene
 - să-și asume unele roluri și responsabilități prin participarea la acțiuni în contexte de viață din mediul cunoscut
 - să recunoască și să respecte diversitățile (etno-culturale, lingvistice, religioase etc.)
- pentru competența **Spirit de inițiativă și antreprenoriat**
 - să manifeste curiozitate în abordarea de sarcini noi și neobișnuite de învățare, fără teama de a greși
 - să-și asume unele sarcini simple de lucru, care implică hotărâre, angajament în realizarea unor obiective, inițiativă, creativitate, cooperare cu ceilalți
 - să manifeste interes pentru autocunoaștere
- pentru competența **Sensibilizare și exprimare culturală**
 - să identifice utilitatea unor meserii/profesii pentru membrii comunității
 - să recunoască unele elemente ale contextului cultural local și ale patrimoniului național și universal
 - să-și exprime bucuria de a crea prin realizarea de lucrări simple și prin explorarea mai multor medii și forme de expresivitate
 - să participe la proiecte culturale (artistice, sportive, de popularizare) organizate în școală și în comunitatea locală

BIBLIOGRAFIE:

BADEA, D., *Competențe și cunoștințe*, în Revista de Pedagogie, nr. 58 (3), București: 2010.

BÎRZEA, Cezar, *Definirea și clasificarea competențelor*, în Revista de Pedagogie, nr. 58 (3), București: 2010.

CATANĂ, LUMINIȚA, *Domeniul de competențe – cheie „Matematică” și elaborarea curriculară*, în Revista de Pedagogie, nr 58 (3): 2010.

CRÎȘAN, A. *Curriculum Național pentru învățământul obligatoriu. Cadru de referință* București: Corint, 1998
DULAMĂ, Maria Eliza, *Cum îi învățăm pe alții să învețe*, cap. 7, *Dobândirea competențelor*, Cluj – Napoca: Editura Clusium, 2009

SPIRITUL ȘI ȘCOLILE BLAJULUI

Pr. Prof. Ioan Vultur

Prof. Poptelecan Călin, Liceul Teologic Greco-Catolic Blaj

Motto:

"O cetate de vibrație și de simțire românească, o cetate de credință și de carte...oraș cu multă istorie și cu câmpii care se cheamă ale libertății, oraș al dascălilor și al preoților de revoluții cerești, reședința a vechiei culturi românești, loc sfințit prin marea trudă a minții, de unde spune Eliade Rădulescu că a răsărit soarele României, oraș cu morminte în care odihnesc oase de sfinți, sfinții calendarului nostru spiritual, mari clerici și mari cărturari."

Gh. D.Mugur

Câte lucruri splendide nu am mai avea de spus despre școlile Blajului. Dintre dascălii acestor școli au plecat la Iași, la Piatra Neamț, la Craiova și la Cernăuți primii deșteptători ai conștiinței naționale dincolo de munți. Tot din aceste școli au plecat Mureșenii și Gheorghe Barițiu, profeții luminării și deșteptării românilor brașoveni, căci generozitatea Blajului s-a dovedit totdeauna mai largă decât hotarele etnice ale neamului! Să mai amintim și să repetăm ceea ce am mai spus și cu altă ocazie, că aici în școlile Blajului a fost concepută, crescută și dusă pe culmi de glorie mișcarea măreață și entuziastă cultural-ideologică a școlii Ardelene?!

Afluența elevilor a fost totdeauna mare în școlile Blajului, pentru educația aleasă pe care o dădeau tineretului. Educația în aceste școli a avut totdeauna la bază ideea religioasă, credința și morala creștină. Fără să aibă absurdă pretenție de a face din învățământ un curs continuu de catehism, școlile Blajului au căutat însă neîncetat ca învățământul să fie pătruns de ideea religioasă. Dascălii au căutat, ori de câte ori li s-a îmbiat ocazia, la orele de științe la cele de istorie sau literatură, să sesizeze ideile religioase și morale și să le imprime cât mai bine în mintea și inima copiilor. În școlile Blajului elevii n-au avut niciodată nefericita ocazie să înroșească de o contradicție între ceea ce propunea profesorul de religie și cel de științe naturale. Spiritul elevilor n-a avut nici când prilej să se obișnuiască cu o separare absolută între religie și celelalte lucruri ale vieții, dar nici aceea nu s-a făcut la Blaj ca religia să se mărginească numai la anumite momente ale vieții și catehismul să fie închis numai în anumite ore peste săptămână. Elevii au fost obișnuiți cu ideea că religia trebuie să pătrundă întreaga viață a omului, așa după cum seva pătrunde întreg stejarul.

Mulțumită acestei atmosfere religioase din școlile sale, Blajul a reușit să dea neamului cetățeni loiali, caractere de bronz, creștini practicanți, mândri de Biserica și Neamul lor și atașați cu venerație față de capul creștinătății.

Afluența tineretului în școlile Blajului se datorează și spiritului de caritate pe care l-au găsit aici mai bogat, mai adânc, mai arzător, mai viu decât în oricare alt punct al pământului românesc. Peste treizeci la sută din tinerii care s-au perindat prin aceste școli și-au putut face studiile și să-și creeze o carieră, mulțumită beneficiului de pâine, țițeiului tradițional, precum și burselor, stipendiilor, scutirilor de taxe etc, pe care Biserica le împărțea cu largheță an de an, din 1754 și până la 29 iunie 1948.

Câtă caritate s-a cheltuit în aceste școli, de la început, ne-o spune Samuil Micu Klein, când scrie că Episcopul Aron a făcut o fundația mare de pâine și de alte ajutoare pentru elevi și se interesa

de aproape de calitatea pâinii ce se dădea elevilor: „... și în toată ziua trebuie colcearii să ducă la masa vlădicului și un tipău de al diacilor, ca să guste și să vadă ce pâine se da la diaci, ca nu cumva colcearii să face vicleșug și să dea pâinea rea la diaci. De multe ori, mai ales la praznice, și fiertură, încă și câte o groșiță le da la diaci. Și în biserică se uita peste diaci și de vedea pre vreunul desculț sau cu haine rele, întreba pe profesor, pe dascăl cum se poartă acela, și de zicea dascălul că învață și se poartă bine, încălțăminte și haine, după cum îi era lipsa, îi făcea. La Paști și la vacanțe, celor ce era primi, secundi și terți, le da premiumuri, cărți sau încălțăminte sau altă haină, cum vedea că are lipsă...”¹ Și pe Aron l-au imitat în caritatea sa toți episcopii și mitropoliții Blajului, fără excepție, până-n ziua de 29 iunie 1948.

În afară de beneficiul de pâine din care se împărțeau anual celor trei sute de elevi, episcopii au mai făcut și alte fundațiuni din care primeau ajutoare bănești elevii săraci, silitori și cu purtare morală bună. Exemplul episcopilor și al mitropoliților a fost urmat de o mulțime de preoți și profesori blăjeni și chiar de mireni din afara Blajului, cum a fost doctorul Romanțai, Gheorghe Pop de Băsești și alții.

Blajul n-a avut mulți oameni înstăriți, care să ajute elevii, dar a avut în schimb foarte mulți oameni generoși, oameni în sufletul cărora ardea, ca o lampă puternică și vie, caritatea creștină, care și-au împărțit bucăți de pâine cu elevii săraci. Așa a făcut canonicul Dr. Baziliu Rațiu, din fundațiunea căruia și-au făcut studiile câteva zeci de elevi, a crescut între alții mulți pe Aron Pumnul; profesorul Marcu, matematicianul, a crescut pe Andrei Mureșanu, ș.a.m.d.. Cine ar putea să ne spună numărul mare de tineri care și-au făcut studiile secundare și universitare cu ajutoare bogate primite de la canonicul Ioan Micu-Moldovanu, de la canonicii Alexandru Grama, Izidor Marcu, Simeon Pop-Matei, Vasile Suci, Victor Macaveiu, Gheorghe Dănilă, Dumitru Neda, și alții. Un special omagiu trebuie adus aici canonicului Dr. Ioan Bălan, episcopul de mai târziu al Lugojului, preot și prelat erudit și piu, cu suflet mare, cu inimă de aur, care a crescut din crutările sale peste douăzeci de tineri la școală și care multor tinere cadre didactice din Blaj le strecura în buzunar ajutoare frumoase în schimbul unor rugăciuni. Și nu numai canonicii ci și alți preoți și profesori și-au mărturisit caritatea ajutând tinerii să-și facă studiile, între care cităm nume ca acelea ale lui Alexandru Lupeanu-Melin, Augustin Popa, Leon Sârbu, Liviu Chinezu, Nicolae Lupu, și mulți alții. Au fost alții în schimb, care dacă n-au putut să-și rupă din punga lor din cauza necesităților și greutăților lor familiare, au făcut totul să obțină burse de la Ministere pentru elevii și studenții merituosi. Între acești binefăcători un loc de elită îl ocupă directorul general Augustin Caliani, urmat de Traian Gherman și alții.

Ar trebui un studiu întreg pentru a arăta ce a fost în stare să facă-n școlile Blajului caritatea creștină. Vă amintesc ca o simplă înregistrare între cei ajutați de Blaj, pe Ion Bianu, fostul președinte al Academiei Române, pe celebrul medic de la Universitatea din Cluj, Dr. Iuliu Hațieganu, fostul canonic și ministru Ioan Colt, scriitorii Al. Ciura și Ion Agârbiceanu, poetul Radu Brateș (Gh. I. Biriș). Însuși Titu Maiorescu și-a făcut studiile cu stipendii și burse acordate de Biserica Blajului, după cum reiese dintr-o scrisoare de mulțumită trimisă Blajului.²

Ca să vă dați seama ce a fost în stare să facă caritatea creștină în școlile Blajului, Vă voi spune că din anul 1754, când s-au deschis școlile Blajului, și până-n toamna anului 1918, prin școlile din Blaj au trecut numai puțin decât 40.895 tineri (adică patruzeci de mii opt sute nouăzeci și cinci). Dintre aceștia 7.879 (șapte mii opt sute șaptezeci și nouă) au primit ajutoare în bani (burse, stipendii) în valoare de 1.894.661 (un milion opt sute nouăzeci și patru de mii, șase sute șazeci și uni) coroane aur. Tipău, adică pâine gratuită au primit peste 37.000 (treizeci și șapte de mii) elevi, Biserica dând 63.492 (șaizeci și trei mii patru sute nouăzeci și două) quintale grâu. Sunt peste o mie elevii care au fost crescuți cu jertfa dascălilor.

Admirația pe care au stârnit-o Școlile Blajului, cele dintre anii 1754-1948, în sufletul nu numai a românilor de bine, ci și-n sufletul multor personalități de peste hotare, nu se va putea nici când îndeajuns estima. Așa Urban Yarnik, filologul cu renume mondial de la Universitatea din Praga, abatele Zavoral, mare amic al neamului nostru, cardinalul Eugen Tisserand, în veacul nostru, au

¹ *Istoria, lucrurile și întâmplările românilor*, vol. IV, §8. –

² Vezi ziarul „Unirea”, Blaj, 1934, nr. 43, pag. 2-3.

vizitat cu amănunt școlile Blajului, și au scris cuvinte de înaltă prețuire la adresa acestor școli, în cartea lor de aur.

Ar fi încă multe de tot de spus la adresa Școlilor blăjene. Meritele lor pentru neam nu vor putea fi cântărite îndeajuns niciodată. Rodnica trudă depusă de ele în adâncirea gândirii religioase, în primenirea vieții creștine, în trăirea vieții morale, în creația spirituală, în dezvoltarea activității speculative, în dezvoltarea vieții materiale a neamului, asupra cărora n-am putut să ne oprim mai îndelungat, vor rămâne pentru eternitate tot atâtea nestemate în cununa de glorie a școlilor din Blaj.

Nicăieri mai mult ca la Blaj nu s-a lucrat mai intens și nu s-au depus eforturi mai mari în luminarea neamului, în promovarea tuturor producțiilor spiritului românesc, precum și în sănătatea, epurarea și șlefuirea moravurilor noastre, în crearea culturii și civilizației noastre. Dacă neamul românesc a ajuns la un fel propriu de gândire, care-i face cinste între neamurile înconjurătoare, cine ar avea cutezanța să spună că această gândire n-a plecat din școlile Blajului?!

Cu adevărat, Școlile Blajului au fost neîncetat glorioase focare de cultură, de viață virtuoasă, de înalt românism și de înflăcărat creștinism în sânul neamului nostru. Așa le-a dorit întemeietorul lor, marele Inocentiu Micu Klein, și așa au și fost tot timpul fără eclipsare din 1 noiembrie 1754 și până-n ziua de 29 iunie 1948. Ele au fost, după cum a spus-o din bună vreme, fostul lor elev și apoi dascăl, Samuil Micu Klein, „temeiul cunoștinței românilor din toată lumea.”

Bibliografie selectivă

1. Samuil Micu Klein :Scurtă cunoștința a istoriei românilor partea a-VII-a
2. Aug.Popa: Episcopul Petru Pavel Aron, în revista „Cultura Creștină” Blaj 1943, nr.7-9, pag 407
3. Petru Maior: Istoria Bisericii Românilor, 1811, pag.114
4. Poptelecan Xenia, Secvențe omagiale, Mișcarea literară, anul IV, NR.3(23), 2007, Bistrița.
5. Ioan Georgescu:Istoria Bisericii Universale, Blaj 1921, pag.271
6. Zenovie Pâclișanu: De unde se recrutăm cei dintâi elevi ai școlilor din Blaj, în rev. „Cultura Creștină” Blaj 1920, nr. 1-2, pag. 60-63

RAPORTUL DE PROGRES ȘCOLAR

Prof. Ursaleș Traian-Nicolae, Liceul „Corneliu Medrea” Zlatna

Unitatea Școlară: LICEUL „Corneliu Medrea”Zlatna

Profesor: URSALEȘ Traian-Nicolae

Clasa: a X-a A

Disciplina: Chimie

Raportul de progres școlar reprezintă un element de bază al portofoliului, în vederea obținerii examenului de definitivat.

La începutul anului școlar 2021-2022, în clasa a X-a A (profil de Științe ale Naturii), au fost înscriși un număr de 29 de elevi. Pe parcursul perioadei evaluate au rămas toți acești 29 de elevi, nici unul nu a rămas corigent la Chimie, sau cu situația neîncheiată.

Toți elevii clasei a X-a A **au fost evaluați în perioada 12-20 sept 2021** (evaluare inițială) și **în perioada 21.09.2021-25.03.2022** (evaluare sumativă). Evaluarea inițială s-a bazat pe un test scris, în urma căruia s-a verificat bagajul de cunoștințe de chimie, a elevilor, la începutul clasei a X-a.

Evaluarea sumativă s-a bazat pe probele scrise, care au fost aplicate la sfârșitul fiecărei unități de învățare, (sau a câte 2 unități de învățare, pentru a folosi învățarea comparată între 2 clase de hidrocarburi) din prima parte a programei școlare, respectiv Hidrocarburi: **Evaluarea I** - noțiuni introductive în Chimia Organică; **Evaluarea II** – Alcani și Alchene; **Evaluarea III** –Alcadiene și

Alchine; **Evaluarea IV** – Arene. Toate aceste teste sumative au fost concepute astfel încât să aibă itemi deschiși, semideschiși și închiși. În cele ce urmează este trecută în revistă Fișa pentru urmărirea progresului școlar, unde avem inițialele numelui și prenumele tuturor elevilor, precum și notele obținute de aceștia la toate cele 4 evaluări sumative, comparativ cu evaluarea inițială.

Nr. crt.	Inițialele Namelui și prenumelui elevului	Perioada evaluată 12.09.2021-25.03.2022					Evoluție
		Ev. inițială	Ev.1 8.10.2021	Ev.2 23.11.2021	Ev.3 21.12.2021	Ev.4 1.03.2022	
1	A. B.	6	6	6	5	6	<u>Constant</u>
2	B. A.	6	7	6	6	6	<u>Constant</u>
3	B. R.	7	7	9	8	8	<u>Progres</u>
4	C. D.	5	6	5	6	6	<u>Progres</u>
5	C. R.	4	-	6	5	5	<u>Progres</u>
6	C. I.	6	6	6	7	6	<u>Constant</u>
7	C. P.	6	6	7	7	7	<u>Progres</u>
8	C. A.	5	6	5	6	5	<u>Progres</u>
9	D. V.	7	8	6	8	7	<u>Constant</u>
10	F. A.	5	5	6	6	6	<u>Progres</u>
11	H. D.	7	7	8	6	8	<u>Progres</u>
12	I. K.	8	8	9	9	9	<u>Progres</u>
13	I. A.	4	6	5	6	5	<u>Progres</u>
14	I. F.	5	6	6	7	7	<u>Progres</u>
15	F-L. C.	9	9	9	9	9	<u>Constant</u>
16	L. A.	8	8	10	10	10	<u>Progres</u>
17	M. I.	7	6	7	7	7	<u>Progres</u>
18	M.A.	7	7	8	8	9	<u>Progres</u>
19	M A-L.	6	6	7	6	7	<u>Progres</u>
20	M.F.	7	7	6	6	5	<u>Regres</u>
21	M. I.	7	6	6	6	5	<u>Regres</u>
22	P. N.	7	7	6	7	6	<u>Regres</u>
23	R. A.	6	6	6	6	6	<u>Constant</u>
24	S. B.	7	7	9	10	10	<u>Progres</u>
25	S. S.	7	8	-	7	9	<u>Progres</u>
26	T. A.	8	9	9	8	9	<u>Progres</u>
27	T.M.	6	6	7	7	6	<u>Constant</u>
28	T. B.	7	7	-	6	7	<u>Progres</u>
29	V. A.	4	6	5	6	6	<u>Progres</u>
-	Media test	6,34	6,75	6,85	6,93	6,96	-

Comparând rezultatele se observă că, la nivelul întregii perioade evaluate se observă un progres vizibil, atât individual, cât și în ansamblul clasei.

În analiza rezultatelor am ținut cont de următoarele aspecte:

A. Evoluția mediei aritmetice a notelor elevilor

I. Se observă că la primul test sumativ, media aritmetică a notelor elevilor a crescut de la 6,34 la 6,75.

II. De la primul test sumativ, la al doilea test sumativ media aritmetică a crescut de la 6,75 la 6,85.

III. De la al doilea test sumativ, la cel de-al treilea test sumativ, media aritmetică a crescut de la 6,85 la 6,93.

IV. De la al treilea test sumativ, la cel de-al patrulea test sumativ, media aritmetică a crescut de la 6,93 la 6,96.

B. Scăderea numărului elevilor cu note mici și creșterea numărului elevilor cu note mari.

I. Dacă la testul predictiv, au fost 3 note de 4, se observă că la celelalte 4 teste nu au mai fost note de 4.

II. Se observă ca elevii cu note de 4 și 5 s-au dus către nota 6.

III. Începând cu al doilea test sumativ au apărut și o notă de 10, iar de la al patrulea test au apărut 2 note de 10.

IV. La ultimul test sumativ, deși evalua cea mai grea unitate de învățare (arenele), a avut 2 note de 10; 5 note de 9; 2 note de 7 și 6 note de 7, ceea ce reprezintă cca.52% din numărul total al elevilor.

C. Comparând notele obținute de către elevii clasei a X-a A, se poate observa că:

- 19 elevi au avut un progres vizibil
- 7 elevi au fost constanți în asimilarea conținuturilor.
- 3 elevi, din păcate au avut un regres, comparativ cu evaluarea inițială.

D. Evoluția pozitivă a rezultatelor elevilor se poate vedea din graficul de mai jos.

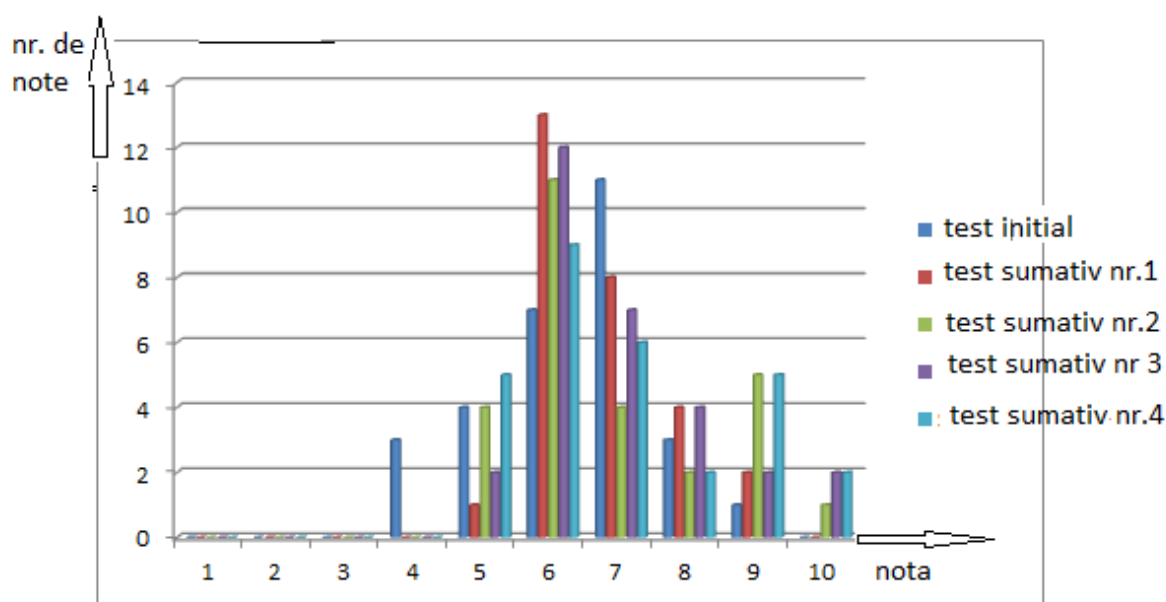

Figura 1. Evoluția comparativă a notelor celor 4 teste sumative comparativ cu notele de la testul predictiv.

Dat fiind faptul că rezultatele elevilor clasei a X- a A, au fost analizate în detaliu, am avut în vedere o raportare a progresului elevilor pe competențe specifice și am constatat că pe ansamblu, sunt evoluții pozitive, dar ca sunt și unele lucruri de îmbunătățit.

RAPORT DE PROGRES ȘCOLAR pe competențe specifice

Competența specifică evaluată				
	progres	regres	constantă	Nr.elevi
I.1. Descrierea comportării compuşilor organici studiați în funcție de clasa de apartenență. / (nr.elevi)	18	3	8	29

I.2. Diferențierea compușilor organici în funcție de structura acestora./ (nr.elevi)	24	2	3	29
II.1. Efectuarea de investigații pentru evidențierea unor caracteristici, proprietăți, relații. / (nr.elevi)	10	7	12	29
III.1. Conceperea sau adaptarea unei strategii de rezolvare pentru a analiza o situație. / (nr.elevi)	11	4	14	29
III.3. Furnizarea soluțiilor la probleme care necesită luarea în considerare a mai multor factori diferiți. / (nr.elevi)	8	5	16	29

Concluzii desprinse la nivel de clasă, referitoare la competențele specifice:

I. Explicarea unor fenomene, procese, procedee întâlnite în viața de zi cu zi.

I.1. Descrierea comportării compușilor organici studiați în funcție de clasa de apartenență.

I.2. Diferențierea compușilor organici în funcție de structura acestora.

a). Aspecte pozitive:

Elevii receptionează bine anumite cerințe specifice și deosebesc, într-un număr foarte mare, toate clasele de hidrocarburi învățate, în funcție de structura acestora și a grupărilor funcționale ale acestora.

Elevii cunosc modul de denumire a fiecărei clase de compuși învățați.

b). Aspecte de îmbunătățit:

Îmbunătățirea deprinderii elevilor de a descrie comportarea compușilor chimici (proprietățile fizice) în funcție de clasa de apartenență.

II.Învestigarea comportării chimice a unor substanțe sau sisteme chimice.

II.1. Efectuarea de investigații pentru evidențierea unor caracteristici, proprietăți, relații.

a). Aspecte pozitive:

Elevii receptionează bine toate tipurile de reacție specifice fiecărei clase de hidrocarburi în parte și au deprins competențe de tip cauză-efect, cum ar fi că proprietățile chimice ale unor hidrocarburi sunt metode de obținere a altor hidrocarburi.

b). Aspecte de îmbunătățit:

Îmbunătățirea deprinderii elevilor în ceea ce privește obținerea de produși de reacție diferiți, atunci când condițiile de reacție sunt diferite, chiar dacă reactanții sunt aceiași.

III. Rezolvarea de probleme în scopul stabilirii unor corelații relevante, demonstrând raționamente inductive și deductive.

III.1. Conceperea sau adaptarea unei strategii de rezolvare pentru a analiza o situație.

III.3. Furnizarea soluțiilor la probleme care necesită luarea în considerare a mai multor factori diferiți.

a).Aspecte pozitive:

Elevii înțeleg cerințele unor scheme de reacție și le aduc rezolvări în moduri diferite, dar corect.

b). Aspecte de îmbunătățit:

Va trebui făcute mai multe probleme la clasă, iar ușor va trebui crescută complexitatea acestora.